

GIMDYMO SKAUSMAI

 Palenkime galvas.

² Brangus Dieve, mes jau esame labai dėkingi šiandien, už didingą Tavo Buvimo išliejimą mūsų tarpe. Ir mes tikimės to, be galo gausiai, šią popietę. Mes dėkojame Tau už šią nuostabią dainą, kurią ką tik sudainavo ši puiki krikščionė moteris; ir už Tavo Dvasią, kuri nužengė, ir taip pat už išaiškinimą. Viešpatie, tebūnie taip, mes meldžiame. Ir, Dieve, aš meldžiu, kad Tu palaimintum kiekvieną iš mūsų, ir tegul mūsų širdys prisipildo džiaugsmo, kai mes matome tai vykstant.

³ Brangus Dieve, mes meldžiame, šią popietę, jei čia yra kas nors, kuris nėra pasiruošęs susitikti su Tavimi, tebūnie tai ta valanda, kai jie priims tą galutinį sprendimą, ir įeis į Tave, per naują Gimimą. Suteik tai.

⁴ Palaimink mus visus, Viešpatie, kurie ilgai buvo kelyje. Mes meldžiame, kad Tu mokytum mus naujų dalykų per Savo Žodį. Suteik mums geresnį supratimą per Tavo Dvasią, Viešpatie. Tegul Ji ateina ir išaiškina Žodį. Vienintelis išaiškintojas, kurį mes turime, tai - Dvasia. Mes meldžiame, kad Ji šiandien tai suteiktų mums. Mes prašome to Jėzaus vardu. Amen.

[Sesuo pradeda pranašauti. Tuščia vieta juostoje—Red.]

⁵ To pakanka. [Brolis kalba kitam broliui—Red.] Koks laikas! Aš nežinau kitos geresnės buvimo vietos, nebent tai būtų Danguje, nes mes tiesiog jaučiame Tą patepimą dabar, suprantate, sėdime kartu Dangiškose vietose Jėzuje Kristuje, susirinę Dangiškose vietose.

⁶ Telaimina jus Dievas sese Florencija! Ir ji eina per sielvarto, ir sutemų laikotarpį; jos tėtis ką tik buvo paimtas. Ir aš—aš meldžiu: „Dieve, palaimink tą vaiką“.

⁷ Ir brolis Demos, našta ant abiejų pečių, ir svoris visų tų suvažiavimų ir kita. Jam taip pat reikalingos mūsų maldos. Dieve palaimink brolių Šakarian!

⁸ Broli Carlai Viljamai, aš iš tikrųjų džiaugiuosi, būdamas čia, šiame suvažiavime, kartu su jumis, tarp visų šių puikių brolių. Ir aš turėjau privilegiją susitikti su kai kuriais iš jų. Ir dabar, tai yra mano užbaigiamoji tarnavimo dalis, kiek aš žinau, taigi, na, aš tikiuosi dabar, kad galėsiu paspausti rankas kai kuriems iš šių puikių vyrų, ir—ir susitikti su jais, nes aš tikiuosi praleisti su jais Amžinybę, geresnėje Žemėje.

⁹ Tiesiog mažas dalykas, aš tikiuosi, kad nebūsiu nesuprastas. Ir ne atsitiktinumas, aš nemanau, nes aš—aš manau, kad tai buvo atsiųsta iš aukštybių, vakar aš gavau dovaną nuo

savo draugo čia, nuo savo bičiulio, Dany Henry. Jis buvo vaikas... Vieną dieną Krikščionių Verslininkų suvažiavime Kalifornijoje, aš turėjau tarnavimą. Aš kalbėjau labai griežtai prieš laikmečio būklę.

¹⁰ Ir aš—aš tikiuosi, kad visi tai supras, neturiu nieko pikto savo širdyje. Tai ne tai. Ne. Jūs tikrai suprasite, kad aš neturėjau to omenyje. Bet aš tiesiog turiu sakyti tai, kas man ateina, kad pasakyčiau.

¹¹ Ir tuomet po to, šis nedidukas vaikas, brolis baptistas... Ir aš manau, kad jis yra kažkokios kino žvaigždės giminaitis. Ir jis priėjo, uždėjo ant manęs savo ranką, pasakė: „Telaimina Viešpats jus, broli Branhamai. Aš tiesiog norėčiau pasiūlyti maldos žodį“. Ir jis pradėjo kalbėti prancūziškai. Ir vaikas nežinojo nė vieno žodžio prancūziškai.

¹² Ir kažkas atsistojo, na tokia gan didelė moteris. Iš... Aš manau ji buvo iš Luizianos. Ji pasakė: „Tai prancūziškai“.

Tuomet, ten buvo vyras, štai ten, pasakė: „Tai prancūziškai“.

¹³ Ir jie užrašė kas tai buvo. Aš čia turiu originalo kopiją. Ir nutiko tai, kad jaunas vaikas atėjo iš galo, ir išėjo į priekį, norėjo pamatyti jų užrašus. Ir jis buvo U.N prancūzų vertėjas. „Tiesiog tiksliai, prancūziškai“.

¹⁴ Ir aš norėčiau perskaityti šiuos užrašus. Tai originalūs užrašai, vienai iš tų, ir tai buvo iš to vyro, kuris tai išvertė. Aš galbūt nesugebėsiu pasakyti jo vardo, tiesiog dabar. Le Douks, Viktor Le Douks, jis yra grynakraujis prancūzas. Taigi, štai čia pranešimas.

Kadangi tu pasirinkai siaurą kelią, sunkesnį kelią, tuėjai savo paties pasirinkimu, tu pasirinkai teisingą ir tikslų apsisprendimą, ir tai yra Mano Kelias. Kadangi dėl šio svarbaus apsisprendimo, didžiulė dalis Dangaus laukia tavęs. Kokį šlovingą apsisprendimą tu padarei! Tas apsisprendimas, kuris suteiks, ir įvykdys didžiulę pergalę Dieviškoje Meilėje.

¹⁵ Kai aš tai gavau... Jūs žinote, kai aš pirmą kartą išgirdau žmones kalbant kalbomis, aš—aš nieko nekritikuoju, suprantate, kadangi aš mačiau, kad tai tikra. Bet, visada stebėjausi. Bet kai tai nutiko, ir žinant, koks už to buvo pavedimas, aš—aš žinojau, kad tai ateina iš Dievo.

¹⁶ Tuomet, jo brolis sėdi čia, tikras, gerai žinomas teisininkas, perdavė man dovaną nuo Dany. Dany buvo ką tik palikęs Šventąją Žemę. Ir jis gulėjo ant to kapo, greičiau kape, kur Jėzus buvo paguldytas po Jo mirties. Ir kai jis tai padarė, jis pasakė, kad pagalvojo apie mane. Ir—ir Viešpaties Dvasia nužengė ant jo, ir jis nuėjo ant Kalvarijos kalno, kur įvyko nukryžiuavimas, ir paėmė iš ten akmenį. Ir kai jis grįžo, jis padarė man iš jo pora rankogalių sąsagų. Ir aš jas labai branginu.

¹⁷ Ir taigi, tai, žinoma, Dany to nežinojo. Bet, ši rytą, besimeldžiant, aš tiesiog pažvelgiau žemyn į tas sąsagas, ir kiekviena iš jų, jeigu jūs atkreipsite dėmesį, turi kraujo žymes, ir taip pat turi tiesią liniją, kiekvienoje iš jų. Ir štai čia, pranešime iš Dievo, kuriį jis man davė, apie tiesų, siaurą kelią. Kaip tai tiesiog sutampa, tiesiog tiksliai! Aš galvoju, kad gal tai buvo atsiųsta iš aukštybių arba . . . Aš tikrai dėkoju Dany. Tu, broli, pasakyk jam, kaip aš tai branginu. Ir keis- . . . Kitas keistas dalykas, aš paprašiau savo žmonos ryte, kai užsivilkau marškinius, man reikėjo rankogalių sąsagų prie jų, ir ji pasakė: „Aš pamiršau tau atnešti rankogalių sąsagas“, taigi Viešpats man parūpino.

¹⁸ O, tai šlovingas gyvenimas! Ar ne taip, broliai? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tiesiog vaikščioti Evangelijos paprastume! Ir dar, Jos paprastume, Tai yra didingiausias dalykas, kuriį aš žinau. Aš nieko apie Ją nežinau. Ir būdama tokia, Ji buvo padaryta paprasta, kad aš turėčiau galimybę įeiti į Ją, suprantate, per Dievo malonę.

¹⁹ Taigi, šią popietę, aš nenoriu užimti daug laiko, kadangi aš žinau, kad jūs eisite į bažnyčias ši vakarą. Aš manau, visi jūs, svečiai, esantys čia, turėtumėte pažvelkti aplink ant pakylės, matote šiuos tarnautojus, ir jie yra, o, jie bus labai laimingi turėdami jus savo tarnavime ši vakarą. Jie jums gerai pasitarnaus. Neabejoju, kad jūs buvote sekmadieninėje mokykloje ši rytą, mieste. Ir kol mes turime šiuos suvažiavimus, ir priklausydami Pilnos Evangelijos Verslininkams, Aš manau, kad mes privalėtume suteikti visą paramą, kokią galime, mūsų bažnyčioms, kadangi būtent ten eina mūsų verslininkai. Ir, taigi, tai yra Dievo namai, ir aš tikiuosi, kad jūs ši vakarą aplankysite kai kurias bažnyčias.

²⁰ Rytoj vakare yra suvažiavimo uždarymas, aš tikiu, ir manau, kad jie paskelbė kas pasisakys. Kur, mano tikslas yra būti čia, Viešpačiui leidus, ir pasiklausyti jo pamokslo.

Telaimina Dievas kiekvieną iš jūsų.

²¹ Taigi, aš, nepretenduoju būti pamokslininku. Aš esu—aš esu tokios rūšies . . . Aš neturiu pakankamai išsilavinimo vadinti save pamokslininku. Pamokslininkas, kai jūs tai sakote, tai jie tikisi, kad jūs turite pora universiteto laipsnių. Ir—ir aš nieko neturiu, tik *Šią* nedidelę laidynę. Suprantate? Aš bandau eiti paskui ligotas avis, jei aš galiu, kad gražinčiau jas atgal į Tėvo ganyklą.

²² Jei aš suklystu, atleiskite man. Aš nesu teologas. Aš nekritikuoju teologų. Teolo- . . . Teologija yra gerai. Tai - ko mums reikia. Bet kartais aš kritikuoju būklę, į kurią mes įėjome. Tai nereikia jokio konkretaus asmens. Tai tiesiog Žinia. Aš—aš norėčiau, kad Ji nebūtų man duota. Tai drasko mane į gabalus, kadangi žinote, kaip jūs jaučiatės dėl savo vaikų. Suprantate? Ar jūs nekenčiate to, kai barate vaiką, šaukiate, ar ką nors? Aš taip

pat esu tėvas, ir aš žinau, ką tai reiškia. Ir aš—aš tikiuosi, kad jūs man atleisite.

²³ Ir aš noriu, kad jūs taip darytumėte. Kai jūs sėdite čia, šią popietę, aš noriu jūsų paprašyti paslaugos. Tiesiog aš čia turiu keletą trumpų užrašų. Kaip aš jums ir sakiau, aš turiu tai padaryti, užsirašyti savo Rašto vietas. Būdavo, kai aš drąsiai galėdavau cituoti Bibliją iš širdies, bet ne dabar. Praėjau daug sunkių kovų, tapau per senas tam. Bet aš tikiuosi, kad—kad manęs šiek tiek paklausysite, šią popietę, ir tiesiog tikrai atversite savo širdis ir pabandysite suprasti, ką aš kritikuoju. Tuomet aš manau, tai bus geriau, ypač pastoriams iš miesto, ir iš kitų vietovių. Aš—aš tikiu, kad jūs klausysitės tikrai atidžiai.

²⁴ Ir dabar jūs darykite tai, darykite tokiu būdu, koku aš darau, kai valgau savo mėgstamą vyšnių pyragą. Vieną iš mėgstamų patiekalų, vištieną. Ir kai aš valgau puikų vyšnių pyrago gabalėlį, ir man pakliūva kauliukas, aš nesustoju valgęs pyragą. Aš tiesiog išmetu kauliuką, ir toliau valgau pyragą. Suprantate? Man pakliūva vištienos kauliukas; aš neišmetu vištos. Aš tik išmetu kaulą.

²⁵ Taigi, kas jei aš pasakyčiau kažką, su kuo jūs nesutinkate? Tiesiog išmeskite tą dalį. Ir, bet, dabar, pažvelkite į tai labai gerai, būkite tikras, kad tai kaulas. Suprantate? [Susirinkimas juokiasi—Red.] Ir tuomet, galbūt aš taip pat galiu pasakyti, jei tai yra Sėkla, atminkite, Ji atneš naują Gyvybę. Taigi, pažiūrėkite tikrai gerai, ir telaimina Viešpats.

²⁶ Brolis Karlas Viljamas pasakė kažką praeitą vakarą, apie laisvesnį pasimeldimą už ligonius, kas būtų labai puiku. Aš žinau, kad tai būtų puiku. Bet mes tiesiog. . . mes esame čia ne tam, kad sudaryti maldos eilę. Ir aš nežinau ar brolis Orals, ar kas nors iš kitų brolių, kada nors turėjo maldos eiles suvažiavimuose ar ne. Aš nežinau. Aš bandžiau tai du ar tris kartus. Bet, paprastai, jei minia tokia kaip ši, jūs turite išdalinti maldos korteles, suprantate, kad tai padaryti. Kadangi, jūs negalite. Tai ne arena. Tai Dievo namai. Suprantate? Jie tam yra pašvęsti. Ir mes. . . Jie sudaro spūstį ir stumdosi. Ir jūs turite korteles, susatote juos į eilę, tvarkingai.

²⁷ Taigi Bilis paklausė manęs, pasakė: „Ar man išeiti ir išdalinti korteles? Žmonės prašo manęs maldos kortelių“.

²⁸ Aš pasakiau: „Ne, Bili. Tiesiog palikime tai Šventajai Dvasiai, tegul Ji daro tai, ką Ji nori padaryti“. Suprantate? Tai, suprantate, ir leiskite Jai galbūt statydingi tikėjimą, ir tiesiog būti išgydytam tiesiog ten, kur jūs esate. Suprantate? Bet. . . Suprantate?

²⁹ Dieviškas išgydymas yra antraeilis dalykas Evangelijoje. Ir jūs niekada negalite pagrindinio padaryti antraeilium. Kiekvienas tai žino. Bet jie. . . Tai yra masalas, kuris naudojamas tam, kad žmonės patikėtų antgamtišku Buvimu, ar Dievu, Antgamtinium,

esančiu dabar. Ir tuomet, per tai, jeigu jie gali atpažinti Jo Buvimą, tuomet jie yra išgydomi, suprantate, tikėjimu, tikint Tuo.

³⁰ Dabar aš noriu perskaityti kai ką iš Dievo Žodžio, iš Naujo Testamento. Ir tai aš noriu paimti tekstą iš Naujojo Testamento, ir šio Rašto, ir pateikti šią popietę temą, tiesiog trumpam. Ir aš nenoriu jūsų ilgai užlaikyti šiuo tarnavimu ši vakarą. Bet atminkite tikiuosi, kad aš pasakiau aiškiai. Tiesiog sutelkite savo dėmesį kuriam laikui, jei jūs panorėsite.

Taigi, prieš mums tai darant, dar kartą palenkime savo galvas.

³¹ Jūs žinote, mes galime per daug dainuoti. Mes galime per daug šūkauti, kol užkimsime. Ir mes galime dainuoti netinkamu metu, ar šūkauti netinkamu metu. Bet yra vienas dalykas, kurio mums niekada nebūs per daug, tai kai mes meldžiamės. „Aš norėčiau, kad žmonės melstųsi visur, pakeldami savo šventas rankas, be abejojimo“. Ar . . .

³² Tėve, tai yra didžiausia privilegija, kurią kada nors turėjo mirtingasis, tai užmerkti savo akis ir atverti savo širdį, ir kalbėtis su Tavimi. Ir mes žinome, kad Tu girdi, jei tik mes galėtume patikėti, kad Tu girdi. Nes Jėzus pasakė: „Jei jūs ko tik beprašysite Tėvo Mano Vardu, tai bus suteikta“. Tai buvo su sąlygomis, jei mes tuo neabejosime. Taigi, Tėve, šią popietę, padėk mums tikėti, kad mums būtų suteikti mūsų prašymai. Ir tegul čia, niekur nebūna nei šešėlio abejonės. Bet tegul įvyksta tai, ko mes prašome. Ir tai yra, Dieve, kad Tavo didis Vardas šiandien būtų pagerbtas, atvedant į Tavo Karalystę kiekvieną prarastą ir besikankinančią sielą, kuri klausosi mūsų balso, ar kuri yra pasiekiamą per garsajuostes, ten pagonių šalyse, kur jos keliauja aplink pasaulį.

³³ Aš meldžiu, Dangiškasis Tėve, kad šiandien čia, tarp mūsų nebūtų nė vieno paliejusio žmogaus. Kai pasibaigs tarnavimas, tegul Viešpats Dievas išgelbėja kiekvieną prarastą sielą, ir išgydo kiekvieną sergantį kūną, ir pripildo Savo vaikų širdis džiaugsmu. Štai kodėl mes turime tikėjimą, Viešpatie, prašydami Jėzaus Vardu, Dievo, mūsų Tėvo, kadangi Jis pažadėjo, kad Jis išgirs. Ir tai Jo šlovei. Amen.

³⁴ Švento Jono Evangelijoje, 17 skyriuje, ir pradedant 20-ta eilute, aš norėčiau perskaityti tekstą. Manau, kad tai teisinga.

Taip pat Aš meldžiuosi ne vien tik už tuos, bet taip pat ir už tuos, kurie tikės Mane per jų žodžius;

Kad . . .

³⁵ Manau, kad aš paėmiau ne tą vietą. Taigi, atleiskite man, minutėlę. Aš ieškau Jėzaus maldos, kuri . . . Ar, greičiau, ne Jėzaus maldos, bet Jo . . . Aš galbūt čia savo tekste pasižymėjau kažką ne taip. Tai, kur Jėzus meldėsi, kad . . . ar sakė, kad

kaip moteris kenčia gimdymo skausmus, savo vaiko gimimo, gimdymo.

³⁶ Tai Luko ar Jono? Džekai, kuriame tai yra? [Kažkas sako: „Jono 16“—Red.] Jono 16-as. Aš maniau, kad buvo teisinga, bet neatrodo, kad taip. Jono 16-as. [„21-a eilutė“.] 21-a eilutė. [Kitas sako: „Taip“.] Žinoma, 21-a eilutė. Žinoma. Štai taip. Jono, Švento Jono 16:21.

Kad jie . . . galbūt būtų . . .

³⁷ Ne, broli Džekai, vis dar netai. [Kažkas sako: „Išbandykite Jono, 21 eilutę“. Kitas sako: „21“. Kitas sako: „16 skyriaus 21-ąs“. Kitas sako: „16“—Red.] Tai dvidešimt- . . . 16:21. Aš turiu Švento Jono 16-tą skyrių, 21 eilutę. Bet tai. . . Aš klystu? [Brolis sako: „Moteris gimdymo kančiose, štai kas tai yra“.]

[Brolis Branhamas paaiškina garsajuostėje Biblijos sumaišymą: „*Šią Dieną Šis Raštas Išsipildė*“ 65-0219—Red.]

³⁸ Na, čia tame kažkokia netvarka šioje . . . sumaišyta šioje Biblijoje. Taip, pone. [Brolis sako: „Jie—jie tai išspausdino neteisingai“—Red.] Jie išspausdino neteisingai. Taip, pone. [Susirinkimas juokiasi.] Žinote ką? Tai visiška tiesa. Čia visiškai nauja Biblija. Aš ką tik ją išigijau. Ir ji turi—ji turi. . . Ji išspausdinta neteisingai.

³⁹ [Katalikų arkivyskupas kunigas, gerbiamas Džonas S. Stanley, paduoda savo Bibliją broliui Branhamui, ir sako: „Tiesiog—tiesiog atsipūsk. Čia yra priežastis, kodėl tai buvo padaryta, ir tu tai žinai. Dievas parodys tau kažką iš to, tai yra nuostabu“—Red.] Gerai. [„Tiesiog pasinaudok manaąja, broli“.] Ačiū. Ačiū, labai ačiū. 16:21. Ačiū, labai ačiū. Tai tiesa.

Moteris, kai ji . . .

Iš tiesų, iš tiesų, Aš sakau jums, Kad jūs miegosite, verksite ir raudosite, bet pasaulis džiaugsis: ir jūs sielvartausite, . . . jūsų sielvartas pavirs džiaugsmu.

Moteris, kai ji yra—yra gimdymo kančiose, sielvartauja; nes atėjo jos valanda: bet vos tik pagimdžiusi vaiką, ji daugiau nebepprisimena . . . skausmo—skausmo, iš džiaugsmo, kad žmogus gimė į pasaulį.

⁴⁰ Labai ačiū, mano broli. Aš tikrai vertinu tai. [Brolis Branhamas gražina Bibliją katalikų kunigui—Red.]

⁴¹ Taigi, tai tikrai yra spausdinimo klaida čia, Biblijoje; puslapis buvo įdėtas klaidingai. Ir aš tiesiog suradau tai savo senoje Skofieldo Biblijoje, pačiupau ją ir atlėkiau su ja čia, tik prieš keletą minučių, kadangi mano žmona tiesiog padovanojo man ją kaip Kalėdinę dovaną.

⁴² Taigi, aš noriu šią popietę kalbėti tema, kurią aš paskelbiau: „*Gimdymo Skausmai*“. Na, tai skamba labai netikusiai, bet tai yra Biblijoje.

43 Aš tikiu, kad Jėzus čia kalbėjo apie, kaip Jis pasakė: „Jūs turėsite sielvartą, bet jūsų sielvartas pavirs džiaugsmu“, kalbėjo čia Savo mokiniams, žinodamas, kad bus krikščionybės gimimas. Ir dabar sena turi mirti, kad gimtų nauja. Bet kas, kas gimdo, turi būti kančių skausmuose. Ir jie tikrai turėjo pereiti per kančios skausmus ir sielvartą, kad pereitų iš įstatymo į malonę.

44 Normalus, natūralus gimdymas yra provaizdis dvasinio Gimimo. Visi natūralūs dalykai yra provaizdis dvasinio. Ir mes sužinome, jei mes pažvelgiame čia į žemę, ir matome medį žemėje, augantį, jis kovoja už gyvybę. Tai parodo, kad ten yra medis, kažkur, kuris nemiršta, kadangi jis—jis kažko šaukiasi.

45 Mes randame žmones, nesvarbu, kokie jie seni, ant kiek jie ligoti, kokios jie yra būklės, jie šaukiasi gyvenimo, todėl tai parodo, kad kažkur yra gyvenimas, kur mes gyvename, gyvename amžinai. Atkreipkite dėmesį, kaip tobula.

46 Taigi, Pirmame Jono 5:7, aš manau, kad tai yra, jei aš neklystu. Tai pasakyta: „Yra trys, liudijantys Danguje: Tėvas, Žodis ir Šventoji Dvasia; šie trys yra Viena. Yra trys, kurie liudija žemėje, tai vanduo, Kraujas ir Dvasia, ir jie sutinka viename“. Taigi, atkreipkite dėmesį. Pirmieji trys *yra* Viena. Antrieji trys yra žemiški, kurie *sutinka* viename. Negalite turėti Tėvo be Sūnaus; jūs negalite turėti Sūnaus, neturėdami Šventosios Dvasios. Bet jūs galite turėti vandenį be Kraujo, ir Kraują be Dvasios.

47 Aš manau, per mūsų amžius, buvo įrodyta, kad tai yra tiesa; vanduo, Kraujas, Dvasia; išteisinimas, pašventinimas, Šventosios Dvasios krikštas. Tai simbolizuoja, ar padaro. . . ar, yra provaizdis, kuris paimamas iš natūralaus gimimo.

48 Pažvelkite, kai moteris ar kažkas kenčia gimdymo skausmus, gimdyme. Pirmas dalykas, kuris įvyksta, tai išteka vandenys, normaliam gimime; antra, tai kraujas; ir tuomet ateina gyvybė. Vanduo, kraujas, dvasia; ir tai sudaro normalų, natūralų gimimą.

49 Ir taip yra dvasinėje sferoje. Tai vanduo; išteisinimas tikėjimu, tikint Dievu, priimant Jį kaip savo asmeninį Gelbėtoją, ir būnant pakrikštytu. Antra, tai yra dvasios pašventinimas, kai Dievas išvalo dvasią iš visų pasaulio veiksmų, ir pasaulio troškimų. Ir tuomet Šventoji Dvasia įeina, ir suteikia naują Gimimą, ir pripildo tą pašvęstą indą.

50 Pavyzdžiui, kaip tai. Taigi, tai, kaip aš jums ir sakiau. Tuo, kuo netikite, padėkite į šalį, ir tada paimkite pyragą. Atkreipkite dėmesį. Taigi, stiklinė guli vištų kieme. Jūs tiesiog nepaimate jos ir nepastatote ant savo stalo, ir neįpilote vandens ar pieno. Ne. Paimant ją - yra išteisinimas. Jos išvalymas - yra pašventinimas, kadangi graikų kalbos žodis „*pašvesti*“ yra sudurtinis žodis, kuris reiškia „išvalytas, ir padėtas tarnavimui“. Ne į tarnavimą;

dėl tarnavimo. Tuomet, kai jūs pripildomas, tai pastato jus tarnavimui.

⁵¹ Atsiprašau dabar, kad neužgaučiau. Čia, kur jūs, Šventieji Piligrimai, Nazarėnai nesugebėjote įeiti į Sekmines. Jūs buvote apvalyti per pašventinimą; bet kai jūs buvote pasiruošę pradėti tarnavimą, per kalbėjimo kalbomis dovanas ir kitus dalykus, jūs tai atmetėte, vėl įmetėte atgal į gardą. Suprantate? Taigi, štai—štai kas nutinka. Tai visada taip būna.

⁵² Taigi, dabar jūsų nekritikuojant, bet tiesiog aš—aš noriu tiesiog nuimti tai nuo savo širdies. Ir tai degino mane nuo tada, kai buvau čia, taigi aš privalau. Tiesiog, jei Karlas bus palankus, ir Demos, ir kiti, ir jūs visi, aš—aš pasistengsiu iš visų jėgų išlaisvinti savo siela iš to, suprantate, ir tada tai jūsų reikalas.

Įprastinis, yra provaizdis dvasinio.

⁵³ Taigi, mes tuomet sužinome, ir tai yra pilnai gimęs. Kai kūdikis, paprastai... Taigi, kai pratrūksta vandenys, jums nereikia nieko per daug dėl to daryti. Ir kai pasirodo kraujas, jums nereikia nieko daug dėl to daryti. Bet, kad kūdikis būtų gyvas, jums reikia jį gerai pliaukštelėti, kad jis pradėtų klykti. Ir tai yra... Taigi, be išsilavinimo, kaip kad mano broliai čia, jie, yra labai gerai to apmokyti, bet aš turiu paimti gamtą kaip provaizdį. Štai taip. Štai kas nutiko. Tam prirėkė tikro pliaukštelėjimo, kad tai juos pasiektų.

⁵⁴ Taigi, jūs priimate šiek tiek tam tikros rūšies sukrėtimą. Galbūt, nereikėtų jo pliaukštelėti, bet šiek tiek jį papurtyti. Pati mintis, kad jis gimė, kartais, padarys tai. Pačiupkite jį, papurtykite jį. Jis dar nepradėjo kvėpuoti, pliaukštelėkite jį šiek tiek, ir tuomet jis pradės rėkti, kitomis kalbomis, pats sau, aš taip spėju. Bet, jis—jis, bet kuriuo atveju, ir jis sukelia triukšmą.

⁵⁵ Ir aš manau, jei kūdikis tiesiog gimsta negyvagimis, be jokio garso, be emocijų, tai - miręs kūdikis.

⁵⁶ Tai štai kas šiandien su bažnyčia, su sistema; mes turime per daug negyvagimių vaikų. Teisingai. Jiems reikalingas Evangelijos pliaukštelėjimas, suprantate, kad juos pabudinti, atvesti į save, taigi, kad Dievas galėtų įkvėpti Gyvybės kvapą į juos. Ir taigi, mes randame, kad tai tiesa. Tai šiurkšti teologija, bet tai yra Tiesa, bet kuriuo atveju.

⁵⁷ Taigi, atkreipkite dėmesį, sėklos gimime, senoji sėkla turi mirti, prieš tai, kai gali gimti nauja. Taigi, todėl mirtis yra sunki, bet kuriuo laiku. Taigi, tai yra skausminga. Tai sielvartinga. Gimimas yra tas pat, kadangi jūs atnešate gyvybę į pasaulį, ir tai yra—tai yra skausminga.

⁵⁸ Jėzus pasakė, kad Jo Žodis buvo Sėkla, kurią sėjėjas išėjo pasėti. Taigi, mes visi esame su tuo susipažinę. Ir aš noriu tai mokyti kaip sekmadieninės mokyklos pamoką, kadangi yra

sekmadienis. Atkreipkite dėmesį, tada, šis Žodis, yra Sėkla. Bet, prisiminkime, kad sėkla atneša gyvybę tik tada, kai ji miršta.

⁵⁹ Ir tai yra priežastis, dėl kurios tiems fariziejams buvo taip sunku suprasti mūsų Viešpatį Jėzų Kristų, kadangi jie buvo po įstatymu. Ir įstatymas buvo Dievo Žodis, sėklos pavidale. Bet kai Žodis tapo kūnu, tapo ne įstatymu, o malone. Taigi, malonė ir įstatymas negali egzistuoti tuo pačiu metu. Kadangi, malonė yra daug aukščiau už įstatymą, įstatymo netgi nėra paveiksle. Ir todėl fariziejams yra taip sunku mirti savo įstatymui, kad galėtų gimti malonė. Bet tai turi įvykti. Du įstatymai negali egzistuoti tuo pačiu metu.

⁶⁰ Čia negali būti įstatymo, sakančio, kad jūs galite naudoti šią signalinę sistemą, ir kito, sakančio, kad jūs negalite; vienas sako, kad jūs galite, kitas sako, kad jūs negalite. Jie, turi būti vienas įstatymas vienu metu. Galbūt vieną kartą jūs galėjote per tai pereiti; atsargiai, pereikite tai. Bet ši kartą tai - raudona. Sustokite! Suprantate? Ir taigi, čia negali būti dviejų įstatymų tuo pačiu metu.

⁶¹ Taigi, mes atkreipėme dėmesį, kad tai visada... Mano mintis dabar jums, tai suteikia skausmą, sielvartą, nepatogumą. Pažvelkite, kaip tie fariziejai mirė tam įstatymui, per skausmą, sielvartą, nepatogumą. Bet tai turi būti.

⁶² Taigi, mes randame, kad lietų, kuris išaugina žemei vaisius: „Jis gimė“, - kaip pasakė poetas, - „griaustinio laukuose, šurkščiuose, rantytuose dangaus skliautuose“. Bet jeigu mes neturėsime griaustinio ir šurkštaus, rantyto dangaus, mažas gėlo lietaus lašelis, kuris buvo pakeltas iš jūros, ir distiliuotas nuo druskos, jis negims. Tam prireiks to žaibavimo, griaustinio griausmo; šurkštaus, rantyto, baimę keliančio dalyko, kad pagimdytų švelnius žiedlapio vandens lašelius. Prireiks skausmo, kad būtų gimimas. Prireiks mirties. Ir kai miršta debesys - gimsta lietūs, kadangi lietūs yra dalis debesų. Vienas turi liautis, kad kitas galėtų egzistuoti.

⁶³ Taigi, ir mano broliai čia, kai kurie iš jų galėjo, jie galėtų jums pateikti visus įstatymus visiems šiems dalykams. Aš negaliu.

⁶⁴ Dabar leiskite pateikti kitą dalyką, tiesiog nedideliu irodymui. Aš galvoju apie vieną iš gražiausių gėlių... Kiekvienas turi savo idėjas apie jas. Bet aš manau, kad gražiausia gėlė, kurią aš esu kada matęs, ten rytuose, yra mūsų tvenkinių lelija. Kiek iš jūsų esate matę tvenkinio leliją? O, man, čia nėra nieko panašaus į ją. Bet ar jūs atkreipėte dėmesį, kokia ta tvenkinio lelija turi būti? Aš galvoju apie tai, ką pasakė Jėzus: „Pasvarstykite apie leliją, kaip ji sunkiai dirba ir sukasi, bet Aš sakau jums, kad Saliamonas visoje savo šlovėje nebuvo taip pasipuošęs kaip kiekviena iš jų“. Nes, Saliamono šlovė ir jo puošnūs drabužiai buvo dirbtiniai. Bet lelija, savo grožyje, tai

gyvybė, kuri daro ją gražia, ne išdažymas kažkokiais dirbtiniais dažais.

⁶⁵ Tiesiog kaip mūsų moterys, aš nemanau, kad jums reikalinga visa ta žaluma, žinote, ir akių blakstienos, jūs žinote, štai taip, ir visas tas manikiūras arba—arba ne, aš supainiojau visa tai, viskas ant jūsų veido, kad padarytų jus gražias. Grožis yra tai, tai - ką grožis daro. Jei jūs pridėsite šiek tiek iš Apaštalų Darbų 2:4, sumaišykite visa tai kartu, su šiek tiek iš Jono 3:16, tai pralenks viską, ką Max Factor kada nors bandė ištaisyti. Suprantate? Jūsų vyras mylės jus labiau; visi kiti mylės; ir aš tikiu, kad Dievas mylės.

⁶⁶ „Lelija“, - Jis pasakė, - „apsvarstykite tai, kaip ji auga, sunkiai dirba, kad išaugtų“. Ši maža tvenkinio lelija, pažvelkite per ką ji pereina; nešvara, purvas, dumblas, dumblini vandenys, nešvarūs vandenys. Ji spraudėsi per visa tai, ta maža gyvybės užuomazga, besidarbuojanti iš tvenkinio dugno, kur yra varlės ir—ir visa kita, ir tada prasiskverbia aukštyn per visa tai. Bet kai ji patenka į saulės artumą, ji gimsta. Maža sėklelė sprogs, atsiveria gyvenimui. Ji negali to padaryti, kol nepraeina viso šio proceso. Ji turi per tai pereiti. Štai kas tai padaro, kadangi tai saulė, štai kas traukia ją. Ir kai ji pilnai išnyra iš nešvarių vandenų, purvo ir viso kito, tada ji tokia laiminga, ji tiesiog dosniai dalina savo gyvenimą. Ir tai nuostabus gyvenimas, kai ji patenka į artumą to, kas ją traukė aukštyn.

⁶⁷ Aš manau, kad tai nuostabus krikščioniško gyvenimo provaizdis. Kai, kažkas traukia jus iš pasaulio, kol vieną dieną jūs tiesiog gimstate į Jo Artumą, per Šventąją Dvasią. Kaip nuostabu! Jeigu jūs bandysite jai padėti, tai ją nužudys.

⁶⁸ Kaip mažas viščiukas, kai jis gimsta, žinote, jei jūs kada nors atkreipėte dėmesį į vieną iš šių mažylių, tiesiai ant jo mažo snapelio, arba bet kurio kito paukščio, gimusio iš kiaušinio. Jis—jis turi. . . Jis subręsta, tas senas kiaušinio lukštas. Senos vidinės kiaušinio dalys turi sutrūnyti. Ir tam prireiks šio mažo snapelio, ir brūžinti atgal ir pirmyn, kol jis suskaldys lukštą. Mes tai vadiname prakalti sau kelią, ten Kentukyje, iš kur aš esu kilęs. Prakalant sau kelią. Jie niekada nesurado geresnio būdo. Suprantate? Suprantate? Kodėl? Tai yra Dievo numatytas kelias. Jūs bandysite jam padėti, jūs jį nužudysite. Nuimkite nuo jo lukštą, jis mirs. Suprantate? Jis turi darbuotis, įsitempęs, prasilaužti pirmyn.

⁶⁹ Tokiu būdu krikščionis turi daryti. Tai nėra tiesiog kažkieno rankos paspaudimas, priimant jus. Jūs turite gulėti ten, kol mirsite, supūsite, ir gimsite į Dievo Karalystę. Tai Dievo numatytas kelias. Jūs neįeiniate į tai užsirašydami į knygą, ar rankos paspaudimu, ar prisijungiant, ištraukiant, ištraukiant. Jūs—jūs turite tiesiog paprastai atsikratyti senojo lukšto. Atkreipkite dėmesį, jie niekada nėra suradę geresnio būdo.

⁷⁰ Jie nerado geresnio būdo kūdikiui, kad gautų tai ko jis nori, išskyrus Dievo tam numatytą būdą. Taigi, kai tas mažas kūdikis gimsta, jūs galite pritvirtinti varpelį, šalia jo mažos lovelės, sakydami: „Mano mažasis sūnau, aš esu teologas, tam tikru atžvilgiu. Aš skaičiau knygas apie tai, kaip reikia auginti kūdikį. Ir, aš tau sakau, kad tu esi šiuolaikiškas vaikas. Tu gimei šiuolaikiniame name, pas naujų laikų tėvus. Kai tu būsi alkanas, ar tau reikės mamos ar manęs, tiesiog paskambink mažu varpeliu“. Tai niekada nesuveiks. Vienintelis būdas, kaip jis gali gauti tai, ko nori, tai šaukti dėl to. Tai yra Dievo būdas.

⁷¹ Ir tai būdas, kaip mes gauname tai, ko mes norime, tai – šauktis dėl to. Šaukite. Nesigėdykite. Sakykite: „Aš alkstu Dievo“. Nesvarbu kas, diakonai, pastoriai ar kas aplinkui bebūtų, vis tiek šaukite. Jones šeima sėdi čia; koks tai skirtumas? Šaukite, tai vienintelis būdas, kad gauti tai, kol ateis pagalba. Jis mokė, kad, kai Jis buvo čia žemėje, žinote, apie neteisingą teisėją.

⁷² Mažas rاسos lašelis, aš nežinau jo cheminės formulės. Galbūt čia yra mokslininkas... Aš tiesiog ruošiuosi pasakyti tokiu būdu, kaip aš manau. Tai galbūt kaip tokios rūšies persipildžiusi atmosfera, susitelkusi kartu tamsią naktį, ir tai krinta ant žemės. Ir kai tai įvyksta, jis gimsta naktį. Bet ryte, jis guli čia, šaltas ir drebant, ant mažo žolės stiebelio, ar kabo ant jūsupakabintų rūbų. Bet tik leiskite nušvisti saulės šviesai, ar jūs atkreipėte dėmesį, koks jis tampa laimingas? Jis tiesiog spindi ir virpa. Kodėl? Jis žino, kad ta saulės šviesa gražins jį ten, kur jis buvo nuo pradžių.

⁷³ Ir taip kiekvienas vyras ar moteris, kurie yra gimę iš Dievo Dvasios. Yra kažkas tame, kai Šviesa pasklinda virš mūsų, tuomet mes esame laimingi, kadangi žinome, kad grįžtame ten, iš kur atėjome, nuo Dievo prieglobsčio.

⁷⁴ Gali su džiaugsmu blykčioti, kai saulė paliečia jį, be abejo, žinodamas, kad grįžta ten, iš kur yra atėjęs.

⁷⁵ Maži, paprasti dalykai, galėtume toliau tęsti su jais, bet suraskime kažką kito.

⁷⁶ Mes žinome, kad sena sėkla, privalo, prieš tai, kai nauja sėkla gali išaugti iš senos, ji privalo supūti, visiškai. Ne tik mirti, bet supūti po to, kai yra mirusi. Mes žinome, kad tai tiesa.

⁷⁷ Tai tas pats ir su nauju Gimimu. Mes niekada negrįžtame, bet mes einame į priekį, kai jūs vėl gimstate. Ir todėl aš manau, šiandien, mes turime (tiek daug), tiksliau, ne tiek daug, tikrai naujų Gimimų, kadangi yra sėkla, galbūt, pritaria Žodžiui, ar asmeniui, bet jie nenori supūti ir pasitraukti nuo senos sistemos, kurioje jie buvo. Jie nenori iš jos išeiti. Jie nori pasilikti senoje sistemoje, ir pretenduoti į naują Gimimą, ar į laikotarpio Žinią. Mes randame tai Liuterio, Veslio, sekmininkų ir visuose kituose laikotarpiuose. Jie vis dar bando laikytis senosios sistemos ir

pretenduoti į Jį. Bet senoji sistema turi mirti, supūti, kad atneštų naują. Jie vis tiek nori tvirtai laikytis.

⁷⁸ Atkreipkite dėmesį. Jie žino, kad senoji sistema yra mirus, bet jie tiesiog nenori supūti. Taigi, supūti tai - kai iš tikrųjų su tuo yra baigta. Kai . . . *Tvirtinimas* pareikštas, kad jie yra naujai Gimę, bet tvirtinimas yra tik prasidedančios gyvybės ženklas. *Supūvimas* - atneša naują Gimimą. Turite supūti nuo viso to, tiesiog kaip mes padarėme per visus laikotarpius, per Veslio laikotarpį ir visus kitus.

⁷⁹ Bet, dalykas tame, kad po to - gimsta naujas Gimimas. Veslis ar . . . Liuteris atėjo su vienu žodžiu: „Teisusis gyvenęs tikėjimu“. Na, jis daugiau negalėjo laikytis ištvėręs senos sistemos. Jis turėjo išeiti iš jos.

⁸⁰ Ir tuomet kai kalvinistai privedė Anglikonų bažnyčią iki tokios būklės, prie kalvinistų doktrinos, kol Dievas iškėlė armėnų doktriną, kuri buvo Džonas Veslis. Senoji sistema turėjo mirti, kad galėtų ateiti nauja.

⁸¹ Ir kai pasibaigė Veslio laikotarpis, ir visi tie nedideli laikotarpiai, ar stiebeliai išėję iš koto, ar spurgos, Veslio laiku . . . Suprantate, kai Sekminės pasirodė su dovanų atstatymu, jie turėjo išeiti iš baptistų, presbeterionų, Šventųjų piligrimų, nazarėnų, Kristaus bažnyčios (taip vadinamos), ir visų kitų. Jie turėjo išeiti iš to, supūti nuo viso to, kad priimtų naują Gimimą.

⁸² Jūs visada esate vadinami pamišėliais. Bet kaip ir Paulius kalbėjo, kai jis supuvo tam, ką kartą buvo tvirtinęs. Pasakė: „Bet tai, kas vadinama erezija, tai tokiu būdu aš garbinu mūsų tėvų Dievą“. Tai, kas vadinama erezija! Suprantate? Jis priėmė naują Gyvenimą, kur Senasis Testamentas davė Gimimą Naujajam, ir jis turėjo supūti nuo Senojo ir tiesiog padaryti jį šešėliu. Kad būtų . . .

⁸³ Tai tiesiog, kur mes esame dabar. Dabar, būkite pakantūs man. Bet tai yra mano idėja. Bažnyčios tapo tokios metodiškos, kol jūs negalite įeiti nei į vieną iš jų, nebent jūs priklausote vieni iš jų. Jūs privalote turėti draugijos kortelę, ar panašios rūšies asmens dokumentą. Ir tikint tuo, vienintelės durys, kurias aš beveik atidariau, yra tie Verslininkai. Ir tol, kol jie nėra organizacija, aš galiu eiti su jais, bet, ir atnešti Žinia, tai, ką aš jaučiu, kas mano širdyje. Bet tai turi tiek metodiškumo. Ir aš myliu jus, sekmininkai. Ir bet kuriuo atveju, sekminės nėra organizacija. Jūs tiesiog taip save vadinate. Sekminės yra išgyvenimas, bet ne denominacija.

⁸⁴ Bet, suprantate, dalykas tame, kad daugeliui žmonių tai yra labai sunku. Kai jie žvelgia į Tai, ir tiki Tuo, ir mato Tai įrodyta Dievo, Žodyje, vis tiek, yra taip sunku supūti tiems dalykams, kuriuose buvote. „Ką aš turėčiau daryti? Kur aš gausiu sau maisto?“

⁸⁵ Kas? Dievas yra jūsų maistas. Dievas yra tas dalykas, kurio turėtumėte laikytis. „Pirma ieškokite Dievo Karalystės, ir Jo teisumo“. Aš paliksiu tai. Jūs žinote apie ką aš kalbu.

⁸⁶ Mums yra pasakyta per Dievo pranašus, kad mes turėsime naują žemę, naują Dangų ir naują žemę. Jei jūs norite Rašto vietos, tai yra Apreiškimo 21. Aš galiu jums ją pacituoti, turiu tai čia. Jonas pasakė: „Ir aš mačiau naują Dangų ir naują žemę: nes pirmasis dangus ir pirmoji žemė praėjo“. Tai išnyko. Taigi, jei mes turėsime naują žemę, senoji žemė ir naujoji žemė negali egzistuoti tuo pačiu metu. Arba, naujasis pasaulis ir senasis pasaulis negali egzistuoti tuo pačiu metu. Čia negali būti dviejų pasaulių vienu metu. Taigi, kad būtų nauja žemė, senoji turi mirti. Taigi, jei senoji turi mirti, tada dabar tai suteikia gimdymo skausmus dėl naujosios.

⁸⁷ Ir tuomet, jei gydytojas nuėjo patikrinti pacientės, kuri dabar yra gimdyje, . . . vienas iš dalykų, kurį padarys gydytojas. Kuris, aš kalbu tai dviejų ar trijų gydytojų akivaizdoje, žinau, čia yra gerų gydytojų, krikščionių gydytojų. Ir aš—aš—aš noriu jūsų šito paklausti. Vienas iš pirmųjų dalykų, kuriuos atlieka gydytojas, po to, kai jis stebėjo pacientę - yra skausmų trukmė, gimdymo skausmų. Jis skaičiuoja skausmų laiko trukmę, kaip arti jie vienas nuo kito, ir ant kiek jie kiekvieną kartą darosi stipresni. Vienas yra stipresnis už kitą. Sekantis, dar stipresnis, jie tampa dažnesni. Tokiu būdu yra nustatoma diagnozė, pagal gimdymo skausmus.

⁸⁸ Na, jei pasaulis turi pasitraukti, duodamas gimimą naujam pasauliui, išnagrinėkime kai kuriuos gimdymo skausmus, kuriuos mes turime žemėje, ir tuomet mes pamatysime, kokia diena, ir tiesiog kiek toli ji paėjo savo gimdyje.

⁸⁹ Pirmasis pasaulinis karas parodė didingus gimdymo skausmus. Jis parodė vieną iš jos pirmųjų gimdymo skausmų, kai prasidėjo gimdymas. Kadangi tuo laiku jai, mes atnešėme bombas, ir mes turėjome mechaninius šautuvus ir nuodingas dujas. Ir jūs prisimenate. Galbūt daugelis iš jūsų negalite. Aš tiesiog buvau mažas berniukas, maždaug aštuonerių metų, bet aš prisimenu, kaip jie kalbėjo apie tas garstyčių ir chloro dujas, ir visa kita. „Kaip tiesiog atrodo, kad tai tik prasidėjo ir“, - jie pasakė, - „tai sudegins visą žemę. Tai nužudys visus. Na, tai galbūt buvo viso to pradžia, tiesiog vėjo gūsis pūstelėjo per visą žemę“. Ir kaip visi mirtinai bijojo to didingo nuodingų dujų ginklo! Žemė perėjo tuos pirmuosius gimdymo skausmus.

⁹⁰ Ir dabar mes sužinome, mes turėjome antrą karą, Pasaulinį Karą, ir jos skausmai buvo daug didesni. Kiekvieną kartą jie yra siaubingesni, žemės gimdymo skausmai. Ji beveik vos neatidavė, atominės bombos metu, nes tai būtų sunaikinę visą miestą. Jie buvo daug didingesni, nei Pirmojo pasaulinio karo skausmai, žemės sunaikinimo skausmai.

⁹¹ Taigi, ji žino, kad jos laikas pagimdyti, jau čia pat. Dėl tos priežasties ji tokia nervinga, sutrikusi, kokia ji ir yra, kadangi čia yra vandenilio bomba, ir oro raketos, galinčios sunaikinti visą pasaulį. Viena tauta bijo kitos, nesvarbu kokia maža ji yra. Jos turi tas raketas, kurios jų tvirtinimu tiesiog. . . Viena iš jų. Jie gali nukreipti jas pagal žvaigždes ir numesti bet kurioje žemės vietoje, kur tik nori.

⁹² Rusija, kaip aš girdėjau tai žiniose, praeitą dieną, ji teigia, kad ji gali sunaikinti šią tautą, ir—ir laiko atomines bombas ar kitus dalykus, savo tautos apgynimui. Mes nežinome, ką dėl to daryti. Visi pateikia šiuos teiginius, ir taip yra.

⁹³ Žmonių mokslas išilaužė į didžiąją Dievo laboratoriją, kol jie sunaikins patys save. Dievas leidžia, visada leidžia išminčiai sunaikinti save. Dievas nieko nenaikina. Žmogus išmintimi sunaikina save, kaip jis tai padarė pradžioje, priimdamas šetono išmintį vietoje Dievo Žodžio.

Taigi, ji žino, kad turi pagimdyti. Ji negali to išlaikyti.

⁹⁴ Rusija, aš manau, galėtų sunaikintų šią tautą šiandien, jei ji mano, kad gali ją sunaikinti, ir tada išsaugoti save. Bet kuri iš tų mažų tautų galėtų tai padaryti. Bet jos bijo, nes žino, kad tokiais sąlygomis šis pasaulis negalės išstovėti savo orbitoje.

⁹⁵ Taigi, pasaulis žino, kad jos gimdymo skausmai yra labai dideli, ji turi pagimdyti. Bus naujas gimimas, gimimas čia pat. Aš esu dėkingas už tai. Aš pavargau nuo šitos. Bet kas. . .bet kuris žino, kad—kad čia yra mirties ir liūdesio vieta, ir visokios rūšies prieštarinimumų, ir viso kito. Aš esu laimingas, kad ji turi pagimdyti, ir aš esu laimingas, kad laikas jau čia pat. Kaip senų laikų Jonas pasakė: „Tačiau, ateik, Viešpatie Jėzau“.

⁹⁶ Taigi, žinoma, ji turi supūti, kaip aš ir sakiau, kad atneštų naują gimimą. Pažvelkite į ką ji supuvo. Atkreipkite dėmesį, mano broliai! Ji visiškai supuvo. Jos politika ir sistemos supuvusios ant kiek tik gali būti. Joje nebeliko nė vieno sveiko kaulo, jos pasaulinėje sistemoje, jos politikoje ir religinėje politikoje, ar kas tai bebūtų. Vieni sako: „Aš demokratas. Aš respublikonas. Aš metodistas. Aš baptistas“. Na, viskas yra supuvę iki pagrindų. Čia turi kažkas gimti. Ji negali išlikti. Jei jūs pastatysite Džordžą Vašingtoną ar Abrahamą Linkolną kiekvienoje Jungtinių Valstijų apskrityje, tai vis tiek nesugrįš. Tai už atpirkimo ribų.

⁹⁷ Vienintelis dalykas, kuris gali jai padėti, tai - Kūrėjo Atėjimas. Amen.

⁹⁸ Ji žino, kad turi pagimdyti. Ji yra skausmuose ir kančiose. Vienas nežino ką daryti. Vienas žiūri į *ta* pusę, ir kitas į *ana* pusę, ir visa kita. Vienas bijosi kito. Vienas bando kažką padaryti, kad sunaikintų *ana*. Šitas bando prieštarauti *tam*, kad sunaikintų kitą. Kol, dabar tai yra nuodėmingo žmogaus rankose, kuris gali sunaikinti visą pasaulį per penkias minutes. Suprantate? Taigi

ji žino, kad daugiau nebegali to pakelti. Žmonės žino, kad ji daugiau nebegali to pakelti. Ir pasaulis žino, kad jie juda į tai, ir tai įvyks.

⁹⁹ Nes, Dievas pasakė, kad tai bus. „Visas dangus ir žemė degs ugnyje“. Tai bus viso atnaujinimas, taigi naujas pasaulis gims. Dievas tai išpranašavo.

¹⁰⁰ Ji supuvo, visose savo sistemose, ir ji turi tai padaryti, supūti.

¹⁰¹ Štai kodėl ji, kaip aš ir sakiau, ji yra tokia nervinga ir paraudusiu veidu, ir sutrikusi. Ir žemės drebėjimai, visur, ir juda tiesiai visomis pakrantėmis. Ir potvynių bangos Aliaskoje, ir žemės drebėjimai, supurtantys pakrantes ir kita. Ir žmonės rašo: „Ar mums išvykti iš čia? Ar mums išvykti iš čia?“ Suprantate? Jie nežino, ką daryti. Čia nėra saugios zonos, Bet yra Viena, tai – Kristus, gyvojo Dievo Sūnus. Ir tai yra vienintelė saugi zona, ir tai – Jis. Visi, esantys už Tos vietos, žus, tai tikra taip, kaip tai pasakė Dievas.

¹⁰² Taigi pažvelkime į Daktaro Knygą, ar ji yra tokioje būklėje, ir pažiūrėkime, ar tai turėtų įvykti, kai gims nauja žemė. Mato 24, Daktaro Knygoje, kuri yra Biblija, ir pažvelkime, kas išpranašauta, kokie turi būti jos požymiai.

¹⁰³ Taigi, jeigu gydytojas žino vaiko gimimo požymius... Ir maždaug jau laikas kūdikiui gimti, jis viską paruošia, kadangi jis žino, kad, kad laikas kūdikiui gimti. Kadangi, visi požymiai rodo; kad vandenys nutekėjo, kraujas. Ir dabar... Atėjo laikas. Kūdikis nuslinko, ir tai laikas kūdikiui gimti. Ir taigi, jis viską tam paruošia.

¹⁰⁴ Taigi, Jėzus mums pasakė, tiesiog tiksliai kas vyks tiesiog tuo metu. Jis mums pasakė, Mato 24, kad Bažnyčia, tikroji Bažnyčia, ir kita bažnyčia, bus... Kūniška bažnyčia, dvasinė Bažnyčia, - „Bus taip arti viena kitos, pamėgdžiotojos, kol tai suklandintų pačius Išrinktuosius, jei tai būtų įmanoma“. Kaip tai buvo Nojaus dienomis, - „Kaip jie valgė, gėrė, tuokėsi, vedė“, ir visas tas pasaulio amoralumas, kurį mes matome šiandien. Biblija, Knyga, Daktaro Knyga sako, kad tai įvyks. Taigi, kai mes matome tai vykstant, mes žinome, kad gimimas arti. Tai turi būti. Taip, pone. Taigi, mes žiūrime į tai, kaip—kaip tauta; ne kaip tauta, kaip pasaulis.

¹⁰⁵ Taigi, Izraelis, bažnyčia, grįžkime prie jos keletai minučių. Ir pasekime ją, galbūt, ateinančias dešimt minučių. Izraelis turėjo gimdymo skausmus su kiekvienu pranašu, kuris atėjo į žemę. Ji turėjo gimdymo skausmus su jo Žinia. Ir ką tai darė? Pranašas turėjo Žodį. Ir—ir ji buvo pasėjusi tiek daug sugedimo, ir tiek daug metodiškumo savyje, kol tas pranašas nupurtė ją nuo jos pamato. Jie buvo visų nekenčiami. Taigi, todėl, kai Dievas siųsdavo pranašą, bažnyčia įeidavo į gimdymo skausmus. Kadangi, pranašas, - „Viešpaties Žodis ateina pranašui, ir tik jam“. Tai yra, Žodis, kuris buvo ištartas tomis dienomis ir

akivaizdžiai įrodytas to laikotarpio pranašo, visa da buvo. Ir, bažnyčios, jos sukuria tiek daug sistemų aplink Žodį, kol jis nupurtydavo ją nuo jos supamos kėdės, kai jis ateidavo. Ji turėjo gimdymo skausmus.

¹⁰⁶ Kas tai buvo? Atgal prie Žodžio! Atgal į Gyvenimą! Sistemos neturi Gyvybės. Tik Dievo Žodis turi Gyvybę. Sistemos, kurios sukurtos aplink Jį, neturi Gyvybės. Tai Žodis, kuris duoda Gyvybę. Jo Žinia sudrebindavo likutį atgal prie Žodžio. Nedidelė grupė išeis ir tikės. Kartais, galbūt. . . Nojaus laikais, tik maždaug aštuoni žmonės. Bet, bet kuriuo atveju, Dievas sudrebino likutį. Ir, sunaikino, likusieji turėjo patirti sužūimą.

¹⁰⁷ Jis tai darė, per visus laikotarpius, kol pagaliau bažnyčia pagimdė jiems Kūdiki, vyriškos lyties, ir tas Kūdikis buvo pats Žodis, tapęs kūnu. „Pradžioje buvo Žodis, ir Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas. Ir Žodis tapo kūnu, ir gyveno tarp mūsų“. Jis nugalėjo kiekvieną velnią, kiekvieną jėgą žemėje, kuri stoji prieš Jį, vien tik Tėvo Žodžiu. Kiekvienas gundymas, kurį šėtonas Jam davė, Jis atkirsdavo šėtonui; ne Savo—Savo Jėga, kurią Jis turėjo, bet Dievo Žodžiu. „Parašyta. . . Parašyta. . . Parašyta. . .“ Nes Jis buvo Žodis.

¹⁰⁸ Kai šėtonas gudravo prieš Ievą, ji nebuvo Žodis, taigi ji neišstovėjo. Kai jis gudravo prieš Mozę, tai padarė tą patį. Bet kai jis palietė Dievo Sūnų, Jame buvo dešimt tūkstančių voltų. Iš šėtono tik plunksnos pabiro, kai Jis sugrižo ir pasakė: „Parašyta: „Žmogus gyvens ne vien duona, bet kiekvienu Žodžiu, išeinančiu iš Dievo lūpų““. Ten buvo tas Kūdikis, tapęs kūnu. Pats, Dievo Amžinasis Žodis, apreikštas čia žemėje, kūniškame kūne, kad pateiktų Žodį.

¹⁰⁹ Štai kaip Jis žinojo kas buvo jų širdyse. Štai kaip Jis galėjo pasakyti Filipui kur jis buvo, kas jis buvo. Jis galėjo pasakyti Simonui Petriui kas jis buvo. Pasakė moteriškai prie šulinio. Kodėl? Jis buvo Žodis. Teisingai. Biblijoje sakoma, Hebrajams 4 skyriuje: „Dievo Žodis yra aštresnis ir galingesnis nei dviašmenis kalavijas, perskiriantis net iki kaulų smegenų, ir yra Ižvelgėjęs širdies minčių bei ketinimų“.

¹¹⁰ Na, tie akli fariziejų kunigai negalėjo pamatyti, kad Tai buvo apreikštas Žodis, nes jie buvo įsisukę į kunigystę ir sistemą. Bet senoji sistema turėjo pasitraukti. Tai buvo Žodis, bet tai, kas buvo pažadėta, buvo išpildyta. Taigi jei tai išsipildė, tai turėjo supūti. Tai kevalas. Sėkla pajudėjo toliau.

¹¹¹ Mozė negalėjo atnešti Nojaus žinios. Nei Jėzus negalėjo atnešti Nojaus žinios, nes tai buvo kitas laikotarpis. Ir senoji sėkla buvo gera, bet ji atitarnavo savo tikslui ir buvo mirusi ir išnykusi. Pasikeičimas iš seno į naują, kur buvo Gyvybė, buvo tai, kas kelė nerimą žmonėms, tai kas kelia nerimą ir šiandien.

¹¹² Mes nestatome sienos, kaip mes pradėjome su Liuterio žinia,ėjome tiesia linija, ar kaip sekmininkų žinia. Teisingai.

Mes sukame kampus. Mes statome pastatą. Dievo Žodis yra projektas. Kiekvienas gali statyti tiesią liniją, bet prireiks mūrininko, kad pasukti kampa. Tam, kad tai padaryti, prireiks Dievo jėgos. Tam prireiks pateptojo iš Dangaus, kuris būtų pasiūstas tai padaryti. Jis turi būti, kiekviename laikotarpyje. Ir pranašų laikotarpyje, Viešpaties Žodis ateina per tuos pranašus, ir jie pasuka tuos kampus, padaro tuos skirtumus. Tačiau statybininkai norėjo statyti sieną. Tai iš viso ne siena, tai yra pastatas, Dievo pastatas.

¹¹³ Taigi, mes jaučiame ir žinome, kad Tai yra Tiesa, kad sistema buvo supuvusi kiekviename laikotarpyje. Ir kiekviena iš šių sistemų turėjo supūti ir mirti, kol ji pagimdė šią Bažnyčią. Iš tos supuvusios nešvaros išėjo Pats Žodis. „Viešpaties Žodis ateina pranašams“. Niekada neateina kunigams; Jis ateina pranašams.

¹¹⁴ Ir atkreipkite dėmesį, ir kai Jis padarė, galų gale tas visas Žodis gimė čia, žmogaus kūne. Dievo pilnatvė fiziškai, laikėsi Jame. Jis buvo Žodis. Pranašai yra dalis Žodžio, Žodžio jų laikotarpiui. Mes, šiandien, esame Žodžio dalis, kurie seka Žodį. Bet Jis buvo visa Žodžio pilnatvė. Jis buvo Žodis. Jis pasakė . . .

¹¹⁵ Kai jie kaltino Jį, kad Jis darė Save lygiu Dievui, kadangi Jis buvo Dievo Sūnus, jie sakė Jam: „Na, Tu darai Save Dievu“.

¹¹⁶ Jis atsakė: „Argi ne tai parašyta jūsų įstatymuose, kad jūs vadinate tuos, pas kuriuos atėjo Dievo Žodis, ‚dievais‘, pranašais? Ir jie buvo. Tada kaip jūs galite smerkti Mane, kai Aš sakau esantys Dievo Sūnus?“

¹¹⁷ Kur, Dievybės pilnatvė kūniškai, laikėsi Dievo Sūnuje. Jis buvo pilnas Dievo pasireiškimas. Štai kodėl galų gale . . . Gimdymo skausmai prie šių pranašų, na, jiems būnat Žodžiu, jie rodė į tą pilnatvę savyje, Žodžio pilnatvę. Ir tada pagaliau sistemos išmirė, kol, „Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“.

¹¹⁸ Stebėkite, kaip tai buvo pavaizduota Jokūbe. Stebėkite, kaip tiksliai tai pavaizduota Juozape. Mylimas savo bro-. . . savo tėvo; nekenčiamas brolių, be priežasties. Jis buvo dvasinis, galėjo numatyti dalykus, ir išaiškinti sapnus. Jis nieko negalėjo tuo padėti, kad buvo toks. Jis buvo tam gimęs. Jis buvo iš anksto tam numatytas. Bet, buvo brolių nekenčiamas, ir galiausiai parduotas už trisdešimt sidabrinų, beveik už trisdešimt sidabrinų. Ir buvo iškeltas, pasodintas faraono dešinėje. Pažvelkite, į jo įkalinimą, ten buvo vyresnysis liokajus ir kepėjas; vienas buvo prarastas, o kitas buvo išgelbėtas.

¹¹⁹ Jėzus Savo įkalinime, ant kryžiaus; vienas buvo prarastas, kitas buvo išgelbėtas. Būtent. Ir tuomet iškeltas į dangūs, ir pasodintas Dievo Soste. Ir kai Jis vėl paliks, ten bus garsas ir visa kita, - „Klaupkitės“, ir kiekvienas liežuvis išpažins.

¹²⁰ Ir kai Juozapas palikdavo sostą ir pradėdavo eiti, trimitas skambėdavo, ir kiekvienas turėjo klauptis. „Juozapas ėjo“.

¹²¹ Taigi, vieną dieną nuskambės didingas Dievo Trimitas, mirusieji Kristuje prisikels, ir kiekvienas kelias priklausys, ir kiekvienas liežuvis išpažins šį Žodį. Bet ko Jis ateina? Dėl ko Jis čia ateina?

¹²² Atkreipkite dėmesį, ji pagimdė šį pilną Žodį, kuris buvo tapęs kūnu, pranašų gimdymo skausmuose, kurie šaukė: „Jis ateina! Jis ateina! Jis ateina!“

¹²³ Taigi, bet ji buvo be pranašo keturis šimtus metų, pagal istoriją ir Raštus, nuo Malachijo iki Jono. Jie tik turėjo teologus, kunigus, pastorius. Taigi čia mes galime įsivaizduoti, be viso to, kokioje supuvusioje būklėje turėjo būti jos sistema, keturis šimtus metų be tiesioginės Žinios iš Dievo, - TAIP SAKO VIESPATS. Taigi, kunigai, pranašai ir visa kita, įvedė tai į siaubingą sumaištį. Ji buvo supuvusi.

¹²⁴ Tuomet Jonas, pažadėtasis Elijas, iš Malachio 3, ne iš Malachijo 4. Malachijo 3, kadangi Jėzus pasakė tą patį Mato 11-ame skyriuje.

¹²⁵ Kai Jono erelio akis viską aprėpė, kaip aš tikiu, tai išreiškia Pemberio „*Ankstyvieji Amžiai*“, ir jis pasakė: „Eik ir paklausk Jo, ar Jis yra Tas, ar mums laukti kito“. Suprantate?

¹²⁶ Ir Jis pasakė, Jėzus, po to kai pasiuntė jo mokinius atgal, po to kai jiems pasakė pasilikti susirinkime ir stebėti kas įvyko. „Ir eikite, parodykite Jonui šiuos dalykus. Ir palaimintas tas, kuris nepasipiktins“.

¹²⁷ Jis pasisuko ir pažvelgė į Savo mokinius, ir į žmones, su kuriais Jis kalbėjo. Jis paklausė: „Ko jūs išėjote pamatyti, kai nuėjote pažiūrėti į Joną?“ Jis paklausė: „Ar jūs išėjote pamatyti tomogų švelniais drabužiais?“ Ir Jis tarė: „Aš sakau jums, kad tokios rūšies, jie randasi karalių rūmuose“. Jis paklausė: „Ar jūs išėjote, kad pamatytumėte vėjo siūbuojamą nendrę?“

¹²⁸ Kitais žodžiais, kad jis drebėtų nuo kiekvieno mažmožio? „Aš sakau tau, jei tu ateisi ir prisijungsi prie mūsų grupės, mes galėsime tau mokėti geresnį atlyginimą“. Ne Jonas. „Jei tu tiesiog nepamokslausi prieš *tai* ir *tai*, na, tu gali prisijungti prie mūsų grupių“. Ne Jonas.

¹²⁹ Pasakė: „Tada ko išėjote pamatyti, pranašo? Ir Aš sakau jums, daugiau nei pranašo. Nes jei jūs galite tai priimti, tai yra jis, apie kurį kalbėjo pranašas, sakydamas: „Aš siųsiu Savo pasiuntinį pirma Savęs, kad paruoštų kelią“. Tai Malachijo 3:1.

¹³⁰ Ir visai ne Malachijo 4. Tai visiškai skirtinga. Kadangi, kai ateis tas Elijas, pasaulis nedelsiant bus sudegintas, ir teisieji vaikščios ant nedorėlių pelėnų.

¹³¹ Taigi, atkreipkite dėmesį. Jo Žinia niekada labai ir neišjudino jų, iš jų dvasinio miego. Jie tiesiog pasakė: „Ten yra kvaištelėjęs žmogus. Greičiau, praeikime pro šalį. Vadina save keistuoliu; jis bando ten panardinti žmones į vandenį.“

Suprantate? Na čia nieko nėra tame sename žmoguje. Na, jis netgi neturi tinkamų drabužių. Jis apsisiautęs aplink save avių oda. Na, jis yra toks vargšas, kaip Jobo kalakutas. Na, iš kokios gi jis seminarijos? Kokia narystės kortelė? Mes net neprisijungsimė prie jo susirinkimų. Mes tiesiog leisime jam pasilikti ten ir badauti“. Suprantate? Pasaulis nelabai pasikeitė, ir sistemos taip pat. Uh-huh. „Bet mes tiesiog leiskime jam ten pasilikti. Jis neturi jokio. . .“

¹³² Žinote kodėl jis neturėjo? Atminkite, jo tėvas buvo kunigas. Bet kodėl jis nesėkė savo tėvo linija, kas buvo įprasta daryti tų dienų vaikams? Kadangi jis turėjo kažką, daug didingesnę Žiniją. Jis turėjo pristatyti Mesiją, nes taip pasakė Šventoji Dvasia. Tas nedidelis likutis, kuris buvo sugražintas per Gabrielio Žiniją, žinojo, kad taip ir bus. Taigi mums buvo pasakyta, kad maždaug devynerių metų, jis išėjo į dykumą. Po to, kai jis prarado tėvą ir motiną, tuomet jis išėjo į dykumą, kadangi jis turėjo tiksliai išgirsti.

¹³³ Kadangi, tame didingame, didžiuliame teologiniame pastate, jie būtų pasakę: „Taigi, aš žinau, kad tu turi būti tas, kuris paskelbs Mesiją, Izaijas pasakė, kad tu ateisi, taigi tu būsi tas balsas. Taigi, ar tu nemanai, kad brolis Džones čia, tiksliai tai atitinka?“ Ir jis būtų lengvai įtikintas.

¹³⁴ Bet jis niekada nesimokė nei vienoje iš jų sistemų. Jo Žinia buvo pernelyg svarbi. Jis išėjo į dykumą, kad ten pasiliktu.

¹³⁵ Atkreipkite dėmesį. Jo žinia nebuvo kaip teologo. Jis naudojo provaizdžius. Jis pasakė: „O, jūs gyvačių karta“. Vadino tuos dvasininkus „gyvatėmis“. Tai, vienas iš blogiausių dalykų, kuriuos jis surado dykumoje, vienas iš pasauliškų dalykų – buvo gyvatės. Ir jis manė: „Tai tiesiog yra maždaug geriausias palyginimas, kurį aš žinau“. Jis pasakė: „Jūs, angių palikuonys, kas perspėjo jus bėgti nuo ateinančios rūstybės? Nepradėkite sakyti: „Mes priklausome *tam* ir *tam*“, nes Dievas gali pažadinti Abrahamui vaikų iš šitų akmenų“. „Šie akmenys“, tai, ką jis rado dykumoje, ir ant upelio kranto.

¹³⁶ „Taip pat ir kirvis“, tai, ką jis naudojo dykumoje, „padėtas prie medžio šaknų“, tai, ką jis matė dykumoje. „Kiekvienas medis, kuris neduoda gero vaisiaus“, jis žino, kur jis gauna sau malkas, suprantate, „yra nukertamas ir įmetamas į ugnį“, iš medžio jis kirto malkas. Suprantate? Jo Žinia, visai nebuvo kaip dvasininko. Ji rėmėsi gamta, esančia dykumoje.

¹³⁷ Bet jis turėjo paskelbti Žiniją, ir turėjo tikėjimą savo Žinia, sakydamas: „Tas Mesijas, taip arti, kad Jis yra tiesiog čia dabar tarp mūsų. Aš sakau jums, čia yra Vienas, stovintis tarp jūsų, kurio jūs nepažįstate, Kurio batų aš nevertas nešioti. Jis krikštys jus Šventąja Dvasia ir Ugnimi“.

„Kas Jis yra, Jonai?“

„Aš nežinau“.

138 Bet vieną dieną, štai, prie upės, ateina jaunas Vyras, įprastai atrodantis Žmogus. Tiesiog. . . Senų laikų Jonas Krikštytojas stovėjo ten, palaimintas senų laikų pranašas, ir jis pažvelgė skersai Jordaną. Jis pasakė: „Štai, Dievo Avinėlis, kuris pašalina pasaulio nuodėmę“.

„Iš kur tu Jį pažįsti, Jonai?“

139 „Jis dykumoje, man pasakė, kad eičiau ir krikštyčiau vandenyje, - pasakė: „Ant Kō pamatysi nusileidžiančią Dvasią, Jis yra Tas, kuris krikštys Šventąją Dvasią““.

140 Jo Žinia negalėjo ateiti iš teologinio požiūrio, ar iš kai kurių žmogaus sukurtų religinių sistemų. Tai turėjo ateiti tiesiogiai iš Dievo.

141 Jo Žinia per daug jų nesupurtė. Jie manė: „O, jis pasakė, kad jis matė Tai. Aš labai abejoju tuo. Aš nieko nemačiau. Aš apsižvalgiau. O, tai bent! Aš nieko tokio nematau“, - kalbėjo kunigai ir kiti.

142 Bet jis matė Tai, ir mes žinome, kad jis Tai matė. Žinoma, jis matė. Bet jūs pastebėjote, ką tai padarė?

143 Tai niekada neišjudino jų iš jų miego. Jie nuėjo toliau, nukirto jam galvą, lygiai taip pat. Bet tai—tai niekada jų nesujaudino.

144 Bet tai palietė likutį, tuos, kurie savyje turėjo Gyvybę, tą mažą grupelę, Oną ir—ir Simeoną, ir keletą iš tų, kurie laukė Viešpaties Atėjimo. Ir Oną, šventykloje, aklą, pranašę, kuri tarnavo Viešpačiui maldomis. Ir vieną dieną, kai ji buvo Dvasioje. . .

145 Ir Simeonas pranašavo ir pasakė, senyvas žmogus, jis pasakė: „Šventoji Dvasia man pasakė, kad nematysiu mirties, kol neišvysiu Viešpaties Kristaus“.

146 Na, kai kurie iš kunigų, jūs žinote, kalbėjo: „Vargšas senas vyrukas, jam šiek tiek ne viskas gerai, žinote. Na, jis jau viena koja stovi kape, ir kita jau slysta. Na, kodėl tiesiog nepalikus jo ramybėje. Jis buvo garbingas senas žmogus. Bet jis, kažkas panašaus. . .“

147 Bet jūs matote, ką jis turėjo? Tai jam buvo apreikšta per Šventąją Dvasią.

148 Tai tas pats dalykas, kaip tai yra apreikšta jums šią popietę. Šventoji Dvasia dėl kažkokios priežasties atvedė jus čia. Kai kurie. . . Šventoji Dvasia! Pažvelkite į tuos kunigus ir dvasininkus čia, iš metodistų, baptistų, katalikų, ir visus. Jie buvo vedami Šventosios Dvasios. Valanda jau čia. Taigi, Šventoji Dvasia vedė juos, ir jie ieškojo To, alkdami. Tada, tiesiog. . .

149 Vieną dieną, jūs žinote, neturėjo televizijos. Ačiū Viešpačiui už tas dienas.

150 Taigi, jie buvo Judėjos kalvos žemumoje. Ten buvo gimęs Kūdikis. Žvaigždė pasirodė, ir visa kita.

151 Bet po aštuonių dienų motina atnešė mažą Kūdiki, išukta į vystyklus. Tai vystyklai. Aš sa...sakiau, kad buvo...Jie neturėjo į ką suvynioti. Tai buvo mažas jaučio jungo škarimalas, kaip man buvo pasakyta, kad tai buvo Jo vystyklas. Štai ateina Juozapas ir jie, ateina su šiuo mažu Kūdikiu.

152 Aš įsivaizduoju, kad motinos stovėjo per atstumą, su savo mažais kūdikiais, nériniuotuose vystyklusuose ir visa kita. Kalbėjo: „Pažvelkite ten. Matote? Matote? Štai ir ji. Matote? Ji buvo pastojusi nuo šio vyro. Štai ji ateina. Taigi pasitraukime toliau nuo jos. Laikykimės atstumo“. Jie tebegalvoja tą patį.

153 Tačiau, Marija, su tuo Kūdikiu rankose, tai nesudarė jokio skirtumo, ką jie kalbėjo. Ji žinojo, kieno tai buvo Sūnus.

154 Ir taigi taip kiekvienas tikintysis, kuris priima Dievo Žodį į savo širdį! Man nerūpi, ką sako sistemos. Jūs žinote kas Tai yra. Tai - Dievo pažadas. Tai buvo jums apreikšta per Šventąją Dvasią, kai jūs buvot apgaubtas Jo Galios. Jūs žinote, kur Tai yra. Nei vienas žmogus neturi teisės skelbti Evangelijos, kol jis nesusitiko su Dievu, ten dykumoje, degančiame krūme, kur nėra jokios bažnytinės sistemos pasaulyje, kuri galėtų jums Tai paaiškinti. Jūs ten buvot. Tai nutiko jums. Man nesvarbu, ką sako sistemos. Jūs esate to liudytojas. Aleliuja! Aš jaučiuosi kaip tas senyvas spalvotas žmogus, apie kurį aš kalbėjau: „Man čia neužtenka vietos“. Suprantate? Aš jaučiuosi toks religingas tuo metu, kai galvoju apie tai. Ir tai teisybė. Pats Dievas jums tai apreiskė.

155 Simeonas turėjo pažadą. Tą rytą sėdėdamas savo studijų kambaryje, spėju ten galbūt buvo atnešama apie kelis šimtus kūdikių, kiekvieną rytą. Šalyje maždaug du su puse milijono žydų, ir tie kūdikiai ateidavo, ir daugelis gimdavo. Aštuntą dieną motina turėjo atvykti, ir aukoti apsisvalymo auką. Ir štai ateina... Simeonas, sėdi ten, žinote, galbūt skaito ritinį iš Izaijo. Aš nežinau. Ir netikėtai... .

156 Taigi, jeigu Šventoji Dvasia jums pažadėjo, tai Šventoji Dvasia turi ir laikytis šio pažado, jei Tai tikrai yra Dievas. Jis, jei Jis... .

157 Jei žmogus prieina ir sako kažką, ir Dievas to nepatvirtina, jau nuo pradžių tai nėra Raštas. Užmirškite tai. Ir jeigu jis toliau tai kalbės, ir Dievas toliau to nepatvirtins, tai tebėra klaidinga.

158 Kadangi, Dievas išaiškina Savo Žinią. Jis pats yra išaiškintojas. Ką jis kalba, ir tai įvyksta, tada Dievas sako: „Klausykite jo, nes tai yra Tiesa“. Tai tik sveikas protas. Jei jis sako, kad tai įvyks, ir tai įvyksta, tai kalba už save. Tai turi būti kiekvieną kartą, tiksliai Tiesa, kadangi Dievas nekalba melo.

¹⁵⁹ Ir taigi, čia yra Simeonas įsitaisęs ten, priimdamas persekiojimą. Jis buvo iš likučio. Jis girdėjo apie Joną, ir apie mažą tų dienos likutį. Ir štai ten jis sėdėjo, žinodamas, klausydamasis rankraščio. Aš turiu omenyje, žinodamas, kad Jonas ateina, kadangi jis—jis buvo dalis iš likučio. Jam buvo apreikštas Žodis. Ir iš karto, kai tas Kūdikis buvo ineštas į šventyklą, tada tai buvo Šventosios Dvasios pareiga, apreikšti, kad Jis buvo ten. Taigi jis, vedamas Dvasios, išėjo iš mažo studijų kambario, tiesiai į salę, praėjo pro tą moterų eilę. Eidamas tiesiai tolyn per moterų eile, kol jis priėjo ten, kur buvo tas mažas Kūdikis, visi kiti stovėjo atokiau. Paėmęs Kūdikį ant rankų, pasakė: „Viešpatie, tegul Tavo tarnas išeina ramybėje, nes mano akys pamatė Tavo išgelbėjimą“.

¹⁶⁰ Ir tuo metu, kita, nedidukė, išrinktoji tomis dienomis, buvo Ona, pranašė. Ji sėdėjo ten, kampe, akla. Atsistojo, akla. Štai ji ateina, vedama Dvasios, tarp visų tų moterų ir žmonių, einančių į šventyklą ir iš jos, kol ji atėjo tiesiai ten, kur buvo Kūdikis Kristus.

¹⁶¹ Jei Šventoji Dvasia galėjo vesti tą aklą moterį pas Jį, kaip tada apie sekmininkų grupę, kuri turėtų turėti regėjimą? Aš toliau nebetėsiu. Jūs toliau žinote. Atkreipkite dėmesį. O, tai bent! Kaip ta bažnyčia vėl turėjo būti atsidūrusi siaubingoje maišatyje, ji iš tikrųjų tokia buvo, tą dieną! Tačiau tai sujudino mažą likutį, kaip aš ir sakiau.

¹⁶² Taigi, būkime sąžiningi. Jei mes matome šiandien šią bažnyčią tokioje padėtyje, ar mes negrįžome vėl į tuos pačius laikus? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Taigi, tiesiog pažvelkite į tuos Biblijos pažado dalykus, kas tuo laiku vyksta bažnyčioje. Mes matome kas vyksta pasaulyje, ir mes matome, kad jis prie savo pabaigos. Taigi, pažvelkime į bažnyčią.

¹⁶³ Ji, bažnyčia, turėjo gimdymo skausmus, prie Liuterio. Taigi, mes žinome, kad yra septyni bažnyčios laikotarpiai, ir septyni pasiuntiniai tiems bažnyčios laikotarpiams, pagal Apreiškimo Knygą. Taigi, kai turėjo pasirodyti Liuteris, tai tikrai įvedė bažnyčią į gimdymo skausmus, bet tai pagimdė Liuterį. Teisingai.

¹⁶⁴ Po to, ji vėl papuolė į sunkumus, taigi tai pagimdė Veslį. Teisingai.

Vėlėjo toliau, ir tai pagimdė sekmininkus.

¹⁶⁵ Kiekvienas iš tų laikotarpių pasiuntinių, supurtė... atgal prie Žodžio, to laikotarpio Žinios, Žinios pagal Bibliją. Aš turiu knygą, greit pasirodys, apie tai, komentarai apie Apreiškimo Knygos pirmus keturis skyrius. Perskaitykite tai, iš karto, kai tai bus atspausdinta. Ir tai įrodo, be jokių abejonių šešėlio, kas buvo Liuterio žinia, išteisinimas; kas yra išteisinimas, tai sekanti eiga natūraliame gimime. Ir tuomet ateina sekmininkai, būtent taip.

166 Taigi, atkreipkite dėmesį, kiekvienas laikotarpis sujūdindavo bažnyčią, ir suteikdavo jai gimdymo skausmus. Bet ką jie darė? Po to, kai prasideda gimdymo skausmai, vietoje to, kad eitų su Žodžiu, jie subūrė žmonių grupę, tiesiog kaip tai padarė pirmieji. Tai tiksliai. Iš karto po apaštalų sujūdimo, mes randame, kad ji vėl užmiega. Tada mes sužinojome, kad ateina daugelis kitų, Agabus ir daugelis didžiųjų reformatorių, grįžtant į pradžią. Tai buvo kiekviename laikotarpyje, jei jūs studijuojate „Iki Nikėjos Pasitarimą“, „Nikėjos Tėvai“, ir visus ankstesnius. Jūs viską rasite ten. Kiekvienas laikotarpis buvo sujūdinamas, kiekvieną kartą pasirodydavo pasiuntinys su TAIP SAKO VIEŠPATS.

167 Taigi ji yra blogiausiam etape, tai, pagal Raštą, kokiame ji kada nors yra buvusi. Mes esame Laodikijos bažnyčios laikotarpyje: „Turtingas, bet aklas bažnyčios laikotarpis, kuris to nežino“.

168 Čia Biblijoje niekur nebuvo minima, kad Kristus kada buvo išvarytas iš bažnyčios, tik Laodikijos laikotarpyje. Ji yra blogiausiam laikotarpyje. Ji yra supuvusi, kaip niekada anksčiau. Pasakė: „Aš sėdžiu kaip karalienė, man nieko netrūksta“.

169 „Ir nežinai, kad esi nuoga, apgailėtina, akla, vargšė, ir nežinai to“. Taip, pone. Pasakyta: „Aš patariu tau pirkti iš Manęs tepalo akims, kad Aš atverčiau tau akis“. Ir tai bus—tai bus, tikrai. . . Dievo akių tepalas, iš tikro atneša Šviesą į bažnyčią, jei ji nori atmerkti savo akis į tai, ką Dievas pasakė.

170 Atkreipkite dėmesį, dabar, greičiau. Taigi, ji yra tame etape, be jokio abejonių šešėlio. Mes esame Laodikijos bažnyčios laikotarpyje.

171 Taigi, jos pasiuntinys yra pažadėtas Malachio 4-ame skyriuje. Jis pažadėjo tai padaryti. Ir Žinia yra, kad sugražinti Žodį, sugražinti žmones atgal prie Žodžio. Turi būti gimimas. Ji turi gimti, iš naujo Gimimo, pagal Malachijo 4.

172 Šiandien bažnytiniame pasaulyje, veikia dvi sistemos. Taigi klausykite labai atidžiai. Taigi aš noriu pamatyti, ar jūs pasiruošę tam pasakyti „amen“. Yra dvi veikiančios sistemos šiaandien, bažnyčios pasaulyje. Aš noriu patraukti šią našta nuo savo pečių, ir tuo užbaigti. Mes visi žinome, kad tai yra Dievo Žodis ir denominacinė sistema. Čia veikia dvi sistemos. Tiesiog kaip tai buvo, Jokūbas ir Ezavas; vienas pagal Dvasią, kitas pagal kūną. Ir kas tai yra? Ezavas ir Jokūbas kovojo dar motinos išciuose, ir net savo gimimo metu. Ir taip denominacijos ir Žodis, kovojantys vienas prieš kitą. Jie kovojo nuo tada, kai Liuteris atnešė pirmąją reformaciją. Aš tikiuosi, kad tai pakankamai paprasta, kad jūs galėtumėte tai suprasti. Suprantate?

173 Tie vyrai, jei jie paims *Tai* ir išeis su Tuo, jie gali suteikti Tam daugiau prasmės, suprantate, kad atnešti Tai į vietą, kur

jūs norėtumėte. Aš tiesiog noriu pasėti šią Sėklą, tada tikiuosi, kad jie suteiks Tam Gyvybę. Atkreipkite dėmesį. Suprantate?

¹⁷⁴ Taip visada buvo. Tai priežastis, kodėl ji kenčia gimdymo skausmus, nes joje vyksta kova.

¹⁷⁵ Štai Ezavas, tiesiog pasaulietiškas žmogus, labai religingas. Ir, o, jam viskas gerai, geras vyrukas, neprasikaltęs, dorovingas, ant kiek aš žinau, bet jis nieko nežino apie tą Pirmgimio teisę. Jis taip gimė. Jis tokiu būdu suformuotas.

¹⁷⁶ Ir Jokūbas, man nerūpi kas jis yra, jis nori tos Pirmgimio teisės. Jis yra dvasinis.

¹⁷⁷ Ir tie abu, šiandien, yra bažnyčios išciose. Bandoma suformuoti didžiulė didinga sistema, pavadinta Pasauline Bažnyčios Taryba. Ir iš bažnyčios iščių gimsta du kūdikiai. Jūs tiesiog pasižymėkite mano žodį. Pasaulio . . .

¹⁷⁸ Žodis turi pagimdyti Žodžio Nuotakos Bažnyčią. Bažnyčia turi gimti iš jos, Nuotaka Kristui. Tie, kurie yra užmigę visuose laikotarpiuose, sudarys tą Nuotaką, kuri išėjo iš Žodžio, kur jie ir išėjo, panašiai kaip iš jūsų kojų pereina į jūsų galvą. Ji tampa – tampa didingesnė, ir jūs turite turėti daugiau, ir taip toliau. Kai auga kūnas, taip auga ir Kristaus Kūnas. Ir tuomet pagaliau ant Jos nužengs Galva, bus Jos Galva, taigi, jei mes atkreipėme dėmesį, kadangi Ji – Ji visa yra susijungusi su Galva. Galva daro posūkius, truktelėjimus.

¹⁷⁹ Tačiau tos sistemos neišauga iš To, kadangi tai yra sistema, ir ji negali pagimdyti. Dagišius negali pagimdyti krūvos kviečių. Bet jie abu yra tame pačiame lauke, laistomi tuo pačiu vandeniu, ir toje pačioje saulės šviesoje. Vienas yra Žodis; kitas nėra Žodis. Ir jie abu kovoja. Jie kovojo jau nuo pirmosios reformacijos, ir jie vis dar tebekovoja.

¹⁸⁰ Taigi, man nebūtina toliau tai tęsti, ar ne? Žinoma, jūs žinote, apie ką aš kalbu. [Susirinkimas sako: „Amen“ – Red.] Taip, pone. Štai taip. Štai taip, sistema. Kokioje sistemoje esate jūs?

¹⁸¹ Tiesiog įsivaizduokite dabar, jei jūs būtumėte gyvenę anomis dienomis, po Dievo pranašų pakratymo, ir Žodžių, kurie išeidavo, kokioje pusėje jūs norėtumėte būti, grįžtant ten?

¹⁸² Na, šiandieną jūs turite toki pat pasirinkimą. Ji ten ruošiasi pagimdyti tobulą Žodį, ir Žodis ateina dėl Žodžio Nuotakos. Kaip moteris yra vyro dalis, paimta iš jo, taip Bažnyčia turi būti tvirtai besilaikanti Žodžio Bažnyčia, kiekvieno Biblijos Žodžio; ne sistemų, dogmų, nieko nepridėta prie Jo. Tai turės būti grynas, tyras, skaistus Žodis. Teisingai.

¹⁸³ Ir Liuterio Šviesos dienomis, kai bažnyčios skląstis užsidarė, išėjo Liuteris. Jai prasidėjo skausmai, ir jis gimė: „Teisusis gyvens tikėjimu. Ir tai nėra komunija“.

184 Taigi, mes sužinome, kad Džono Veslio dienomis, jai vėl prasidėjo skausmai, bet ten—ten gimė Veslis. Ir ką jis padarė? Grįžo atgal, kaip tai padarė motina.

185 Tuomet, sekmininkų dienomis, jūsų tėvai ir motinos išėjo iš to, ir nekenė viso to. Jie išėjo į gatvę, jūsų motina, be kojinių, daužydama seną skardinę, kalbėjo apie Šventosios Dvasios krikštą, pritariant senai gitarai. Jie stengdavosi iš visų jėgų tramvajų keliuose, visą naktį praleisdavo kalėjime. O mes esame tokie manieringi, ir grįžome tiesiai į organizaciją ir pasidarėme tas pats mėšlas, jie sugražino savo vaikus į ten, iš kur jie patys išėjo. Jie tiesiog apsisvertų kape. Jiems būtų gėda dėl jūsų. Žinau, kad tai griežta, bet tai yra Tiesa. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

186 Jūs sakote: „Aš maniau, kad tu myli žmones“. Jei meilė nėra korekcinė, tada kaip jūs galite išreikšti meilę? Meilė yra korekcinė. Ir aš myliu pasaulį... Aš esu—aš esu uolus Dievo bažnyčiai.

187 Ir matydamas tas sistemas, kurios suriša ją savo dogmomis, tai pūna. Ir Dievas skelbia, kad Jo Žodis yra Tiesa, ir jie vis tiek laikosi to. Amen. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tai tiesa. Jūs žinote, kad tai tiesa, broli, sese. [„Amen“.] Tai tiesiog yra Tai. Tai paprastas būdas kalbant apie Tai. Tai—tai nėra Graikų kalbos analizavimas ar kita, bet tai yra analizavimas, parodant sveiką protą. Žinoma, jūs galite Tai suprasti. Du ir du yra keturi. Suprantate? Dabar mes žinome, kad Tai teisinga.

Taigi, Žodis turi pagimdyti Nuotaką.

188 Tačiau senoji sistema turi išlaikyti savo provaizdį. Ji turi pagimdyti Ezavą, kuris pardavė savo pirmgimio teises.

189 Štai taip. Aš jaučiu tai. Tikiuosi, jūs nemanote, kad esu pamišęs. Na, jei aš esu, tada palikite mane ramybėje. Tuo būdu aš jaučiuosi gerai. Man yra geriau taip, nei kaip nors kitaip. Aš—aš galiu būti pamišęs, pasauliui. Aš—aš—aš žinau, kur aš esu. Aš žinau, kur aš stoviu.

190 Pažvelkite. Tai pagimdo negyvą kūdikį, bažnytinę sistemą, kuri sujungs visas denominacijas kartu, kad pagimdytų Ezavą, kuris nekenčia Jokūbo. Amen. Tikiuosi, jūs matote tai, gimusi negyva, mirusi denominacija, visos jos eina kartu.

191 O, Žodžio tikintieji, prisidėkite prie mano Žinios. Išgirskite mane, ne mano Žinią, bet Jo Žinią, kurią Jis tvirtai skelbia, kad Tai Tiesa. Jūs kažkur turėsite pasirinkti. Po viso to, jūs negalėsite sėdėti ramiai. Jūs turite padaryti savo pasirinkimą.

192 Prisimenate aną dieną, ten Vestvarde-Ho, tą rytą, per pusryčius, kaip Viešpats leido man parodyti jums tą kvietį? Kaip jis sudygo per Liuterį, per Veslį, ir spurgos, ir visa kita, ir išaugo mažičiai ūgliai, kiekviena bažnyčia buvo pavaizduota kviečio stiebe. Tuomet perėjo tiesiai į tą kvietį, kaip tai buvo,

ir ten buvo tas nedidelis kevalas, atrodė tiesiog lygiai taip, kaip tikras kviečio grūdas. Kai jūs išeisite ir pažiūrėsite, jei jūs nepažįstate kviečio, jūs pasakysite, kad jūs turite kvietį, bet tai tik kevalas. Tuomet jūs atidarykite tą kevalą, ten nėra kviečio, visiškai. Grįžtant, ten pasirodo nedidelis gyvybės pumpurėlis. Jūs paimkite padidrinimo stiklą ir pažvelkite į jį. Ir kai pirmi išėjo sekmininkai, tai buvo taip arti, Jėzus pasakė Mato 24:24: „Jei būtų įmanoma, tai suklaidintų net Išrinktuosius“. Ką jis turėjo padaryti? Palaikyti grūdą. Ar taip? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Taigi, spurga . . .

¹⁹³ Pažvelkite čia. Stiebelis nepanašus į grūdą, kuris buvo pasėtas, nei spurga nepanaši, bet tai yra šiek tiek kaip jis. Ir kevalas yra visiškai panašus į jį, bet tai dar nėra grūdas. Jis yra grūdo nešiotojas.

¹⁹⁴ Ar nematote, kaip tos žinios perėjo į gimdymo skausmus? Bet Gyvybė išėjo tiesiog ten, kad pereitų prie sekančios žinios. Gyvybė išėjo tiesiai iš Liuterio į Veslio žinią. Tiesiai iš Veslio žinios į sekmininkų žinią. Dabar vėl atėjo laikas, palikti kevalą. Kas atsitiko? Tai gamta, kiekvienoje formoje, skelbianti, kad tai yra Tiesa.

¹⁹⁵ Dabar jūs matote, kodėl jūs galvojate, kad aš esu pakvaišęs. Galbūt aš esu, kaip aš ir sakiau. Bet čia Kažkas yra manyje. Aš negaliu To sustabdyti. Aš niekada To čia neįdėjau. Tai niekada neatėjo mano paties pasirinkimu. Tai yra Dievas. Ir Jis patvirtina Tai, įrodant, kad Tai yra Tiesa, darydamas Tai Tiesa. Ne tai, kad aš turiu kažką prieš Liuterį, ir Veslį, prieš sekmininkus ar baptistus, ar ką nors kitą. Nieko nei prieš vieną. Sistemos, štai prieš ką aš, kadangi Žodis yra prieš jas; ne prieš žmones. Pažvelkite į šiuos kunigus ir dvasininkus sėdinčius čia, šiandien. Jie nebūtų čia, jei jie klausytų sistemos, bet jie turėjo paprastą ryžtingumą Dievo Žodžiui, kad išstoti ir priimti Jį. *Aleliuja* reiškia „šlovė mūsų Dievui“. Tai neužgaus jūsų. [Kažkas sako: „Amen“—Red.] Reiškia „taigi, tebūnie tai“. Aš tikiu Tuo. Aš tikiu ir žinau, kad Tai yra Tiesa. Tai yra patvirtinta, kad tai Tiesa. Vieną dieną jūs sužinosite, galbūt per vėlai. Dabar stebėkite. Stebėkite.

¹⁹⁶ Biblija sako: „Jo Žmona pasiruošė“, laikotarpio pabaigoje. Kaip Ji pasiruošė, tapdama Jo Žmona? Ir ką Ji daro? Kokios rūšies drabužį Ji turi? Jo Paties Žodį. Ji buvo apsirengusi Jo Teisingumu. Štai kuo. Tai teisinga. Suprantate?

¹⁹⁷ Išvalgumas! Atkreipkite dėmesį, tiesiog jau užbaigiu. Aš noriu pasakyti šį vieną dalyką, tiesiog prieš užbaigiant. Štai kas vedė mane tai pasakyti. Taigi, tai yra **TAIP SAKO VIEŠPATS**. Jei žmogus tai sakytų, be viso to, pateikdamas tai savo paties išmąstymu, jis būtų veidmainis ir už tai eitų į pragarą. Teisingai. Jei jis bandytų surinkti grupelę žmonių, štai tokių puikių žmonių, ir apgautų juos, na, jis būtų šėtonas žmogaus kūne.

Dievas niekada jo nepagerbs. Jūs manote, kad Dievas pagerbtų šėtoną ar melą? Niekada. Suprantate? Tai praeina virš jų galvų, ir jie to nesupranta. Jis išveda Išrinktuosius.

¹⁹⁸ Pažvelkite į visus pranašus per visus laikotarpius, kaip Jis surinko Išrinktuosius.

¹⁹⁹ Pažvelkite, grįžtant atgal, netgi per reformaciją. Kaip ir Romos katalikų bažnyčia sudegino Žaną d'Ark ant stulpo, kaip raganą. Teisingai. Vėliau jie sužinojo, kad ji nebuvo. Ji buvo šventoji. Žinoma, jie neatgailavo, iškasė tų kunigų kūnus ir sumetė juos į upę. Bet, žinote, bet tai nepasiliko Dievo knygoje. Ne. Jie ten taip pat vieną pavadino Šventuoju Patriku, suprantate, ir jis yra toks pat kaip ir aš. Taigi, mes pastebime, žvelgiant į jo vaikus. Pažvelkite į jo vietą, pažvelkite kiek buvo nužudytų. Pažvelkite į nukankintų žmonių sąrašą, ir pažiūrėkite kiek ten buvo nužudytų. Matote, nėra taip.

²⁰⁰ Bet žmonių tvirtinimai, tai nedaro to. Tai yra tai, ką Dievas pasakė ir įrodo, kad tai yra Tiesa. „Visa išmėginkite. Tvirtai laikykitės to, kas gera“.

²⁰¹ Taigi dabar, mes randame, čia maždaug prieš keletą mėnesių, vieną rytą, aš buvau beišeinantis iš namų, ir pamačiau regėjimą.

²⁰² Ir aš metu iššūkį bet kuriam čia, kurie pažinojo visus tuos metus, kad pasakytų, bet kuriuo metu, kai Viešpats man leisdavo pasakyti: „TAIP SAKO VIEŠPATS“, ir tai įvykdavo. Kiek iš jūsų žino, kad tai Tiesa? Pakelkite savo ranką. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai. Ar kas nors gali pasisakyti prieš? [Brolis Branhamas laukia. Susirinkimas tyli.] Tai yra tiesa.

²⁰³ Nekreipkite jokio dėmesio į pasiuntinį. Žvelkite į Žinią, kokia ji yra. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tai štai kas. Suprantate? Tai ne tai. Nekreipkite dėmesio į šiek tiek [Tuščia vieta juostoje.] pliktelėjusį, žinote, į asmenį, kadangi tai tik—tai tik žmogus ir viskas, ir mes visi esame tokie patys. Bet stebėkite, kas vyksta. Tai, ką ji skelbia. Aš buvau paimtas. . .

²⁰⁴ Taigi, žmonės kalba įvairius dalykus, ir mes žinome, kad daug kas nėra teisinga. Aš negaliu atsakyti už tai, ką kitas žmogus kalba. Aš turiu atsakyti už tai, ką aš kalbu. Aš galiu tik pasakyti, ar tai Tiesa, ar ne. Ir aš—aš—aš neturiu būti atsakingas už tai, ką sako kažkas kitas. Aš negaliu nieko teisti. Aš nebuvau siustas teisti, bet pamokslauti Žinią. Atkreipkite dėmesį.

²⁰⁵ Aš turėjau Bažnyčios peržiūrą. Ir aš Kažkieno buvau paimtas, To, kurio aš negalėjau matyti, ir buvau pasodintas, lyg ant pakylės. Ir aš girdėjau mieliausią muziką, kokią kada esu girdėjęs. Ir aš pažvelgiau,ėjo, nedidelis būrelis ponių, atrodė, maždaug, o, tokio amžiaus kaip dvidešimties, aštuoniolikos, dvidešimties. Ir visos jos turėjo ilgus plaukus, ir buvo apsirengusios skirtingomis suknelėmis, įvairios rūšies suknelėmis. Ir jos žygiavo tiesiog tobulai pagal žingsnį, su ta muzika, tobulai kaip tik gali būti. Ir jos praėjo man iš kairės,

eidamos *ten* aplink. Ir aš stebėjau jas. Ir aš tuomet pažvelgiau, kad pamatyčiau Tą, kuris kalbėjo su manimi, bet aš nieko nepamačiau.

²⁰⁶ Tuomet aš išgirdau, besitariančią rokenrolo grupę. Ir kai aš pažvelgiau į dešinę pusę, ėjo *tu* keliu, grįžtant, čia ėjo pasaulio bažnyčios. Ir kai kurios . . . Kiekviena iš jų nešėsi savo vėliavą, iš kur jos buvo. Vienos iš nešvankiausiai atrodančių, kurias aš kada esu matęs savo gyvenime! Ir kai ėjo Amerikos bažnyčia, tai buvo bjauriausia, ką aš kada nors mačiau. Dangiškasis Tėvas yra mano Teisėjas. Jos turėjo tuos trumpus aptemtus pilkus sijonus, panašiai kaip tos merginos iš baro, be nugarinės dalies, iki *čia*; laikė iškėlusios pilkai atrodantį popieriaus lapą; ir šoko hula šokį; išsidažiusios; trumpai kirptais plaukais; rūkančios cigaretės; ir kraipydamosios, nes jos ėjo pagal rokenrolo muziką.

Ir aš paklausiau: „Ar tai Jungtinių Valstijų bažnyčia?“

Ir Balsas atsakė: „Taip, tai ji“.

²⁰⁷ Ir kai jos praeidavo, jos turėjo tai laikyti štai *taip*, ir užsidengti popieriumi iš nugaros, kai praeidavo.

²⁰⁸ Aš—aš pradėjau verkti. Aš—aš tiesiog pagalvoju: „Iš viso mano darbo, ir visa tai ką aš padariau“. Ir visa, ką mes, tarnautojai, darėme kartu. . . Ir, broliai, aš—aš nežinau, ant kiek jūs tikite tais regėjimais; bet man tai yra Tiesa. Tai visada įrodė, kad tai tiesa. Kai aš tai mačiau, ir žinodamas kas vyksta, mano širdis vos neplyšo manyje. „Ką aš padariau? Kaip aš tai praleidau? Aš stovėjau tiksliai su tuo Žodžiu, Viešpatie. Ir kaip aš galėjau tai padaryti?“

²⁰⁹ Aš galvoju: „Kodėl Tu parodei man regėjimą, ne taip seniai, ir aš Ten mačiau save? Ir aš paklausiau: „Na, ar jos bus teisiamos? Jis atsakė: „Pauliaus grupė taip pat“. Aš pasakiau: „Aš pamokslavau tą patį Žodį, kaip ir jis““. Krikščionių Verslininkai išspausdino straipsnį apie tai. Ir aš paklausiau: „Kodėl? Kodėl bus štai taip?“

²¹⁰ Aš mačiau tą grupelę prostitučių, einančių štai taip, visos štai taip apsirengusios, ir vadinosi „Panelė JAV Bažnyčia“. Aš tiesiog nualpau.

²¹¹ Tada, netrukus, aš išgirdau vėl sklindančią tą tikrai mielą muziką, ir štai ateina, vėl ėjo ta pati nedidukė Nuotaka. Jis pasakė: „Vis dėlto, štai kas pasirodys“. Ir kai Ji praėjo pro šalį, Ji buvo lygiai tokia pat, kaip ir pradžioje, ėjo žygiuodama, Dievo Žodžio muzikos žingsniu. Ir kai aš tai pamačiau, aš stovėjau ten su iškeltomis rankomis, verkdamas, štai *taip*. Kai aš sugrįžau, aš stovėjau savo prieangyje štai ten, žvelgdamas tiesiai anapus lauko.

²¹² Kas? Ji bus ta pati Nuotaka, tos pačios rūšies, sudaryta iš tos pačios medžiagos, kokia Ji buvo iš pradžių. Taigi, perskaitykite Malachijo 4 ir pažiūrėkite, ar mes neturėtume turėti Žinios

paskutinėmis dienomis, kuri „atgręš vaikų širdis atgal į jų tėvus“, atgal į originalią Sekminių Žinią, Žodis į Žodį. Broliai, mes jau čia.

213 Taigi, ši bažnyčia turėtų gauti ženklą, ir tai paskutinis ženklas. Mes randame čia, Raštuose, suprantate dabar, suprantate, didys gimdymo skausmai, kurie prasidėjo šiame Laodikijos amžiuje. Ji gimsta. Jų bažnyčia gimsta iš naujo. Ne. . .

214 Čia daugiau niekada nebus kitos organizacijos. Kiekvienas žino, kad kiekvieną kartą, kai pasirodo žinia. . . Paklauskite tų istorikų. Po to, kai pasirodo žinia, iš jos išeina organizacija; o, Aleksandras Campbelas, visi kiti, Martinas Liuteris, ir visa. Jie iš jos padarė organizaciją. Ir paprastai žinia trunka maždaug trejus metus, prabudimas. Tai tęsiasi penkiolika metų, ir iš jos neišėjo jokia organizacija. Kodėl? Kevalas buvo paskutinis. Mes esame pabaigoje.

215 Matote gimdymo skausmus? Matote kame reikalas? Tik likutis bus išvestas. Tik likutis bus išvestas. Ir štai kodėl aš šaukiu, ir stengiuosi iš visų jėgų, ir stumi, atidedu į šalį kiekvieno žmogaus, esančio žemėje, palankumą, kad rasčiau Dievo palankumą, ir toliau judėčiau su Dievo Žodžiu.

216 Ji yra skausmuose. Štai koks reikalas. Ji ruošiasi pagimdyti. Ji turi padaryti savo pasirinkimą. Rankos užrašas ant sienos. Mes matome, kad žemė jau beveik pasiruošusi mirti. Teisingai. Mes matome bažnyčią, ji yra supuvusi, ji pasiruošusi mirti. Ir visa tai yra gimdymo skausmai, abiejuose - pasaulyje ir bažnyčioje.

217 Ir jau netrukus gims naujas pasaulis, ir gims nauja Bažnyčia, kad vykti ten, į Tūkstantmetę karalystę. Mes tai žinome.

218 Pažvelkite. Dievas duoda jai. . . Ir klausykite šito atidžiai, ir tuomet aš užbaigsiu. Jos galutinį ženklą; jos paskutinę Žinią, galutinį ženklą. Jos galutinis ženklas, yra, ji turi iėiti į tokią būklę, kokioje ji buvo nuo pradžių; pasaulis, bažnyčia.

219 Pažvelkite, kaip tai buvo pradžioje, visus tuos metus, be, nuo Malachijo iki Jėzaus. Pažvelkite į tai, į visus tuos metus. Pažvelkite į tai, grįžtant ten, sugedimas, į kurį jie įėjo. Pažvelkite į žemę, kaip tai buvo kiekvieną kartą, kaip tai buvo Nojaus dienomis ir taip toliau, Turi būti tokiu pat būdu, ir mes tai matome. „Kaip tai buvo Nojaus dienomis“. Mes matome, kad visi šie dalykai tiesiog kartojasi.

220 Tuomet, mes gauname paskutinį ženklą. Luko 17-as skyrius, 28-a eilutė, Jėzus pasakė: „Kaip tai buvo Sodomos dienomis, taip bus, kai pasirodys žmogaus Sūnus“. Nes, kaip tai buvo Sodomoje, suprantate. Taigi, Jėzus skaitė tą pačią Bibliją, tą pačią Pradžios Knygą, kurią mes skaitome. Taigi, atidžiai, nepraleiskite to. Tą pačią Bibliją, kurią mes skaitome, Jėzus skaitė. Ir Jis pasakė Savo Bažnyčiai: „Pažvelkite atgal, ir

pamatysite, kada vėl sugriš Sodomos dienos“, iškrypę žmonės, vyrai, prarandantys savo prigimtį.

221 Pažvelkite į homoseksualus, kaip šiandien tai gausėja visame pasaulyje, tiesiog neseniai laikraštyje. Jums reikėtų ateiti į mano ofisą, ir perskaityti motinų laiškus, savo vaikams, berniukams. Ir homoseksualų vis daugėja, aš manau, dvidešimt ar trisdešimt procentų padaugėjo, vien Kalifornijoje, per praeitus metus. Didelis būrys. . . net tarp vyriausybės žmonių, įrodyta esančių homoseksualų. Jūs, vyriausybės vyrai, žinote tai. Jūsų žurnalas, aš perskaičiau jį, ir tai vyksta įvairiuose vietose. Jeigu jūs. . .

222 [Sesuo kalba kitomis kalbomis, ir tada ji duoda išaiškinimą. Ta pati sesuo vėl kalba kalbomis, ir tada ji vėl duoda išaiškinimą. Tuščia vieta juostoje—Red.]

223 Taigi, aš turiu teisingą Rašto supratimą, kad yra būtent tai, ką Dievas ir pasakė, kad įvyks: „Tegul tas, kuris kalba kalbomis taip pat meldžiasi, kad jis galėtų išaiškinti“.

224 Tai tiesa. Aš pasakiau jums Tiesa, tuomet Dievas yra čia, patvirtinantis Tai. Tai yra Tiesa. Tai Tiesa.

225 Dabar pažvelkime. Kokia buvo ta paskutinė Žinia, kurią pasakė Jėzus? „Kaip tai buvo Sodomos dienomis“, dabar stebėkite, tiesiog prieš tai, kai pagoniškas pasaulis bus sudegintas, ugnimi. Taigi, pabandykime suprasti. Kas nutiko? Ten buvo grupelė žmonių, drungni bažnyčios nariai, kaip Lotas ir jo grupė, ten Sodomoje. Ten buvo kitas vyras, kuris jau buvo išėjęs iš to. Jo nuo pat pradžių ten nebuvo. Tai buvo Abrahamas, tas, kuris turėjo pažadą apie sūnaus atėjimą. Jūs suprantate? Pasakykite „Amen“. [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Gerai.

226 Ir, taigi, tiesiog prieš pat sunaikinimo kulminaciją, Dievas įvairiais būdais pasirodė Abrahamui, bet šį kartą Jis pasirodo kaip Žmogus. Jis buvo Žmogus. Ir jis priėjo prie Dievo.

Taigi, jūs sakote: „Tai nebuvo Žmogus“.

227 Tai—tai—tai—tai buvo Dievas Žmoguje. Abrahamas pavadino Jį „Elohim“. Tai buvo Žmogus.

228 Ir, pažvelkite, Jis atsisėdo, atsisukęs Savo nugara į palapinę, ir Jis paklausė: „Kur tavo žmona Sarah?“

Atsakė: „Ji palapinėje, už Tavęs“.

229 Pasakė: „Aš aplankysiu tave kitais metais tuo pačiu laiku, kaip Aš tau pažadėjau“. Ir Sarah nusijuokė. Ir Jis paklausė: „Kodėl Sarah juokėsi?“ Suprantate?

230 Taigi, štai kas vyko tą dieną. Tiesiog, kad parodyti paskutinį ženklą, kuri matė Abrahamas, Išrinktoji grupė išvesta, toli nuo Sodomos. Dabar, nepraleiskite šio palyginimo, ką bedarytumėte. Grupė, kuri buvo išvesta, kuri nuo pradžių nebuvo Sodomoje.

231 Bet du Angelai nuvyko į Sodoma. Ir kai Jie ten nuvyko, mes randame Lotą. Ir Jis buvo atsiraukusio nuo Dievo būsenoje, tarp visų homoseksualų ir iškrypimo. Jūs žinote istoriją.

Bet ten yra Tas, kuris buvo su Abrahamu - Elohimas.

232 Jie ten pamokslavo Žodį. Pamokslaujamas Žodis juos apakino, ir jie negalėjo rasti durų. Tai štai kas yra šiandien.

233 Bet Vienas, kuris buvo su ta išvesta grupe, padarė stebuklą priešais Abrahamą, parodydamas, kas Jis buvo ir, kad buvo su Abrahamu.

234 Jis paklausė: „Kodėl Sarah juokėsi?“ dėl kūdikio. Ir Sarah išėjo ir pasakė, kad ji to nedarė. Ir pasakė: „Bet tu nusijuokei“. Ir Jis būtų ją ten nužudęs, jei ji nebūtų buvusi Abrahamo dalis.

235 Taigi Dievas mus nužudytų, jei mes nebūtume Kristaus dalis. Kristaus malonė laiko mus visus kartu, mus, abejojančius ir iškraipančius Žodį.

236 Bet, atkreipkite dėmesį, atkreipkite dėmesį kas nutiko. Jėzus dabar apsisuka ir sako: „Kaip buvo Loto dienomis, taip bus ir laiko pabaigoje, kai žmogaus Sūnus apreišk Save“. [Tuščia vieta juostoje—Red.] Suprantate? „Žmogaus Sūnus“ visada, Biblijoje, yra *pranašas*. Suprantate? Jis atėjo trijuose sūnaus varduose: žmogaus Sūnus, Dievo Sūnus, Dovydo Sūnus. Suprantate? Ir Jis paskelbė Savo Vardą: „žmogaus Sūnus“, kadangi tai darbas, kurį Jis padarė, kaip pranašo, aiškiaregio. Jis pasakė: „Tokiomis dienomis kaip Nojaus, kai žmogaus Sūnus pradės apreiškėti Save, tai bus laiko pabaiga“.

237 Dabar tiesiog pagalvokime, tik minutėlei. Niekada pasaulyje dar nebuvo pasiuntinio visam pasauliui. Mes turėjome Finnei, Sankei, Moodi, Finnei, Knoks, Kalviną ir taip toliau, visame pasaulyje, pasiuntiniai bažnyčiai tuose gimdymo skausmuose. Tačiau mes niekada neturėjome žmogaus, kuris išeitų su tarptautine žinia, iki šios dienos, su jo vardu, kuris baigiasi h-a-m. A-b-r-a-h-a-m, kuriame yra šešios raidės. . . A-b-r-a-h-a-m yra septynios raidės.

238 Mes kartą turėjome vardą G-r-a-h-a-m, šešios raidės, o šeši yra pasaulio numeris, kūrimo diena. Kada dar pasaulis turėjo žmogų iki dabar, kuris pamokslautų per *kosmosą*, čia pasaulyje, iškviestas čia žmones: „Atgailaukite, atgailaukite! Pražūkite, ar išeikite iš to“, iki šio laikotarpio? G-r-a-h-a-m, pažiūrėkite, ką jis daro, pamokslauja Žodį, apakindamas išorėje esančius, kviesdamas: „Išeikite“, pasiuntinys nuo Dievo. Jėzus sakė, kad tai įvyks tiesiog tada, kai žmogaus Sūnus apreiškės Save. Taigi, kur tai yra? Ten, bažnyčioje, pasaulyje. Ir už tai, jie pradeda nekęsti to žmogaus.

239 Bet, atminkite, ten, taip pat buvo grupė, kuri buvo dvasinė grupė, Jokūbo grupė, ne—ne Ezavo grupė. Čia yra Jokūbo grupė, ieškanti sūnaus, kuris nebuvo tame Babilone, ir jie

priėmė Pasiuntinį. Suprantate? [Susirinkimas sako: „Amen“ – Red.] Abrahamas, A-b-r-a-h-a-m, jie priėmė Pasiuntinį. Ir tas Pasiuntinys, ką didingo ir nuostabaus Jis padarė, parodant, kad tai buvo laiko pabaiga? Jis išvelgė mintis, kurias turėjo Sarah.

²⁴⁰ Ir Jėzus, Dievo Sūnus, kuris tapo kūnu, parodydamas, kad Dievo Dvasia sugriš į tą mažą Išrinktą grupę laiko pabaigoje, ir apreikš Save tokiu pat būdu. Gimdymo skausmai! O broli, prašau, pabandykite suprasti. Labai pasistenkite. Atverkite savo širdis tiesiog minutei. Pažvelkite į Kristų. Tas pats Dievas tiesiog čia, dabar. Tas Pats. Jis pažadėjo šiuos dalykus. Ir jeigu Jis juos pažadėjo, Jis tikrai sugebės ir įvykdyti juos.

²⁴¹ Palenkime savo galvas tiesiog minutėlei. Aš noriu, kad jūs tiesiog pamastytumėte, su rimtumu.

²⁴² Tėve, dabar tai yra Tavo rankose. Aš padariau viską, ką galiu. Aš meldžiu, kad Tu padėtum žmonėms suprasti. Sėkla buvo pasėta. Išliek vandenį, Dvasią, ant Jos, Viešpatie, ir palaistyk Ją, Tavo šlovei. Jei aš padariau klaidą, Viešpatie, aš to nenorėjau. Aš meldžiu, Dieve, kad—kad Tu išaiškintum Jį teisingai, jų širdyse, kad jie galėtų pamatyti ir suprasti. Suteik tai, Viešpatie. Aš meldžiu, Jėzaus Vardu. Amen.

²⁴³ Telaimina jus Viešpats. Aš myliu jus. Tas Dievas, kuris pamokslavo šį Žodį, šis Dievas, ir yra atsakingas už šį Žodį. . . Aš esu atsakingas Jį sakydamas. Jis yra Tas, kuris turi atgaivinti Jį. Tas pats Dievas yra čia.

²⁴⁴ Taigi, kiek iš jūsų čia esančių turite poreikį? Pakelkite savo ranką. Ar Jis pažadėjo daryti tai paskutinėmis dienomis? Taigi pažvelkite į mane. Dabar kaip Petras ir Jonas pasakė: „Pažvelk į mus“. Tarsi. . . Suprantate? Jis jam pasakė. Taigi pažvelkite tuo būdu. Dabar, prašau nevaikštinėkite aplinkui. Tai yra labai. . . aš—aš bandau, visa savo širdimi. Tiesiog būti tikrai pagarbus. Suprantate? Kiekvienas iš jūsų, esate dvasia, kai jūs vaikštote. Kadangi jūs esate viena. Aš bandau pagauti žmonių tikėjimą.

²⁴⁵ Nedidukė moteris praėjo pro šalį, ir palietė Jo drabužį, nuėjo ir atsisėdo. Jėzus pasakė kokia buvo jos problema, ir ji buvo išgydyta.

²⁴⁶ Ir taigi, Jis pažadėjo, kad vėl tai darys, žmogaus Sūnus apreikš Save, kaip Jis tai padarė Sodomoje. Pasaulis yra tokioje pat būklėje. Bažnyčia yra toje būklėje. Taigi, ar Dievas išlaikė Savo Žodį? Pažiūrėkime ar Jis laikėsi, ar ne. O, mes turėjome ženklus, šokinėjimus, kalbėjimus kalbomis, pranašavimą, ir taip toliau. Bet palaukite, čia yra kitas ženklas. O, mes turime daug kūniškų pamėgdžiojimų. Nuo to tikrasis dar labiau šviečia. Bet kuris netikras doleris padaro tikrąjį dar labiau spindintį.

²⁴⁷ Dabar jūs melskitės. Tikėkite. Tiesiog, aš—aš metu jums iššūkį, kad tai padarytumėte. Jūs pažvelkite, ir tikėkite tuo, ką aš pasakiau. Kiek iš jūsų tiki, kad tai yra Tiesa? [Susirinkimas

sako: „Amen“—Red.] Nesvarbu kuo jūs esate, kur jūs esate. Aš tiesiog. . .

²⁴⁸ Kiekvienas čia esantis, kiek aš žinau, man visiškai nepažįstami, išskyrus Bilį Dauch ir jo žmoną, sėdinčius tiesiai štai ten, kiek aš žinau. Aš manau, žinau ši nediduką pamokslininką čia, iš Vokietijos, sėdintį ten. Ir, broli, ir du ar trys žmones, sėdinčius štai ten.

²⁴⁹ kažkas gale auditorijos, pažvelkite, gale. Aš metu jums iššūkį, kad tikėtumėte tuo, ką aš sakiau jums, kad tai yra Tiesa.

²⁵⁰ Kaip apie tai, kai tas Viešpaties Angelas nužengė anapus upės, prieš trisdešimt tris metus, ir padarė šią pastabą? Kaip aš žinojau?

²⁵¹ Ir mano pastorius, baptistas, liepė man išeiti iš bažnyčios, pasakė: „Tu—tu, Bili, sapnavai košmarą“.

²⁵² Aš pasakiau: „Košmaras, niekis, Dr. Davi. Tai jūsų būdas, požiūris, kurį jūs priėmėte, jūs taip pat galite paimti ir mano nario kortelę“.

²⁵³ Aš žinojau, kad bus kažkas, kažkur, kas tikės Tuo. Dievas nebūtų siuntęs Žinios, nebent čia bus tie, kas priims Ją.

²⁵⁴ O, žinoma, kai aš išėjau melstis už ligonius, tai buvo labai puiku. Bet kai aš pradėdu kalbėti jums Žodžio Tiesą, tada tai yra kitaip. Jūs turėtumėte žinoti. Kiekviena Žinia buvo tokia.

²⁵⁵ Jėzus buvo nuostabus, kai Jis atėjo į bažnyčią ir gydė žmones, ir viska kita. Bet kai Jis atsisėdo vieną dieną, ir pasakė: „Aš ir mano Tėvas esame viena“, o, tai, tai ir padarė. „Jeigu jūs nevalgysite žmogaus Sūnaus kūno, ir negersite Jo Kraujo, neturėsite savyje Gyvenimo“. Jis to nepaaiškino. Jis norėjo pamatyti, kas pasiliks su Juo. Teisingai.

²⁵⁶ Ką jūs galvojate, minia su gydytojais ir kita pasakė: „Tas Žmogus yra. . . Na, Jis yra vampyras. Valgyti Jo kūną ir gerti Jo kraują?“ Jis niekada To nepaaiškino. Jis niekada To nepaaiškino.

²⁵⁷ Bet, vis dar, tas Žodis tebelaikė, tuos apaštalus. Jiems nerūpėjo. Jie nesuprato To. Jie Tuo tikėjo, bet kuriuo atveju. Suprantate? Jie žinojo, kadangi jie matė Dievo darbus, ir jie žinojo, kad tai buvo. Jis pasakė: „Jie yra tie, kurie liudija apie Mane“.

²⁵⁸ Čia yra vyras, moteris, sėdintys tiesiai čia, ji pakėlusį savo ranką. Taigi, galite vadinti mane fanatiku, jei norite; bet tas pats Ugnies Stulpas, kuris vedė Izraelio vaikus per dykumą, yra tiesiai virš tos moters.

²⁵⁹ Taigi, atminkite, Jėzus pasakė: „Dar truputį ir pasaulis Manęs nebematys; bet jūs Mane matysite. Aš atėjau nuo Dievo. Aš einu pas Dievą“, po Jo mirties, palaidojimo. Jis pasakė žydams. Jis pasakė: „Aš. . .“

260 Jis buvo ta Uola, kuri buvo dykumoje. Jis buvo tas Ugnies Stulpas: „AŠ ESU KURIS ESU“. Kas buvo „AŠ ESU“? Tas Ugnies Stulpas tame degančiame krūme. Ar taip? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Ir Jis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų. Pasakė: „Aš atėjau nuo Dievo, ir grįžtu pas Dievą, kad sugrįžčiau Šventosios Dvasios pavidale“.

261 Ir čia Jis yra, su mumis šiandien, padarytos Jo mokslinės nuotraukos. Jis yra čia, įrodydamas daugiau, nei bet kuri mokslinė fotografija, ar kas nors. Jis yra čia, kad įrodytų, jog Tai yra Jis. „Aš, žmogaus Sūnus, būsiu apreikštas tą dieną“. Taigi, *štai* Jis yra. Aš žiūriu tiesiai į Jį.

262 Jūs klausiate: „Ar tu matai Jį?“ Jonas taip pat Jį pamatė, bet likusieji nematė.

263 Pažvelkite, kad dabar tai įrodyti. Aš nepažįstu šios moters. Aš niekada nemačiau jos—jos, savo gyvenime. Bet kažkas yra negerai su viena iš jos galūnių, dėl ko ji ir meldžiasi. Tai. . . Teisingai, ponias. Jūs turėjote jos operaciją. Tai jūsų vyras, sėdintis šalia jūsų. Jūs ne iš čia. Jūs esate iš Kalifornijos. Jūsų vardas Roland. Jūsų skrandžio problema taip pat baigėsi, pone. Jūs turėjote skrandžio sutrikimų. Ar ne taip? Na, viskas dingo. Jūsų koja išgydyta.

„Tą dieną žmogaus Sūnus. . .“

264 Čia, sėdi tiesiai *čia* už nugaros, vyras. Jis spalvotas žmogus, kažkas yra negerai su jo akimis. Jis yra. . . Taip. Jis, darbas, kurį jis dirba, jis užsiima su automobiliais, blizgina automobilius, automobilių blizgintojas. Teisingai. Jūsų akys vis blogėja. Jūs tiesiog tikėjote, ar ne taip? Su jumis įvyko kažkas tikrai keisto. Jūsų vardas yra Fredas. Teisingai. Jūsų pavardė yra Conn. Teisingai. Ar jūs dabar tikite? Jūsų akys daugiau nesukels jums jokių problemų. Aš niekada nesu mates šio vyro savo gyvenime.

265 Vyras, tiesiai ten už nugaros, jis taip pat ne iš čia. Iš Kalifornijos. Turi skaudančią nugarą, Mr. Ovens. Tai jūs. Viešpats Jėzus jūs išgydo. Aš niekada nesu matęs šio vyro savo gyvenime, nieko apie jį nežinau. Aš tiesiog seku tą Šviesą, kur Ji eina.

266 „Jei jūs galite patikėti, viskas įmanoma tiems, kurie tiki“.

267 Nedidelis vyrukas, sėdintis čia, turi išvaržą, jis dėvi akinius ir pilką kostiumą. Fredai, Dievas išgydys jus, jei jūs patikėsite tuo. Ar jūs priimsite tai? Gerai. Aš niekada jo nemačiau savo gyvenime.

268 Ponia Holden, sėdinti ten už jo, kenčia dėl akių ligos. Aš nepažįstu moters, niekada jos nemačiau savo gyvenime, ir tai tiesa. Suprantate? „Jei jūs galite patikėti“.

269 Dėl ko jūs verkiate, ponas? Jūs turite sutrikusius nervus, bronchitą, širdies problemą. Ar jūs tikite, kad Dievas gali jus išgydyti? Sėdintis ten, ant kėdės krašto. Jei jūs tikite, visa savo

širdimi, Jėzus Kristus jus išgydys. Visas tas nervingumas išeis iš jūsų, jūs jaučiate, lyg jūs sugrįžote į savo tinkamą būklę. Šėtonas jums meluoja. Ar jūs priimate tai? Dabar pakelkite savo ranką, pasakykite: „Tuomet, aš tai priimu“. Gerai. Viskas baigta.

²⁷⁰ Kas? Ši bažnyčia kenčia gimdymo skausmus. Ar nepadarysite savo pasirinkimo dabar, Jo Artume? Aš tiksliai jums parodžiau Žodį, ką Jis pasakė, kad Jis darys.

²⁷¹ Pereidami per šį pastatą, paklauskite bet kurio, kuris kada nors buvo paliestas, ar buvo jam pasakyta, ar kas tai būtų buvę, ir sužinokite, ar aš kada juos mačiau, ar žinojau juos, ar žinojau ką nors apie juos. Jūs manote, kad žmogus galėtų tai padaryti? Tai visiškai neįmanoma, kad tai atsitiktų.

²⁷² Na, kas Tai yra? Žmogaus Sūnus. „Dievo Žodis yra aštresnis už dviašmenį kalaviją, prasiskverbia iki sielos, išvelgdamas širdies paslaptis“. Tiesiog lygiai taip pat, kaip Tai buvo, kai Jis tapo kūnu čia žemėje, Dievo Sūnuje, dabar Tai yra apreikšta Dievo Sūnaus, kadangi Jis atėjo iššaukti Nuotakos iš tos sistemos. „Išeikite iš jos. Atsiskirkite, sako Dievas. Nelieskite jų nešvarių dalykų, ir Dievas jus priims“.

²⁷³ Ar jūs esate pasiruošę atiduoti visą savo gyvenimą Dievui? Jei esate, atsistokite, sakykite: „Aš noriu, iš Dievo malonės, priimti Tai dabar, visa savo esybe“.

²⁷⁴ Aleliuja! Šlovė Dievui! Jūs tikite Juo? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Tada tiesiog pakelkite savo rankas ir melskitės su manimi.

²⁷⁵ Išpažinkite savo klaidas. Gimdymo skausmai! Yra sunku mirti, bet mirkite tiesiog dabar. Mirkite, išeikite iš savo pačių netikėjimo. Išeikite iš to. Tai yra apreikštas Dievo Žodis, tiesiog kaip Jis buvo, kai Jėzus atėjo į žemę. Tai Jėzus Kristus, vėl tarp jūsų, įrodytas.

²⁷⁶ Abrahamas nedelsiant susilaukė savo sūnaus, pažadėto sūnaus, iš karto, kai tai įvyko.

²⁷⁷ Ir Jėzus vėl ateina. Tai yra Jo Dvasia. Jis yra arti žemės, taip arti atėjimo, kad Jis pasiruošęs priimti jus, jeigu jūs esate pasiruošę priimti Jį.

Dabar pakelkite savo rankas ir melskitės su manimi.

²⁷⁸ Viešpatie Dieve, tegul visi kunigai laikosi prie altorių. Tegul žmonės šaukiasi. Tegul Ugnies Stulpas ir Debesies Stulpas juda žmonėse šiandien ir juos prablaivina, Viešpatie, kad suvoktų gyvojo ir visagalio Dievo Artumą. Suteik tai, Viešpatie. Priimk juos. Aš meldžiuosi šia malda už kiekvieną iš jų, Jėzaus Kristaus Vardu.

²⁷⁹ Pripildyk kiekvieną iš jų Šventąja Dvasia, tuos, kurie neturi Šventosios Dvasios. Viešpatie, tegul šios kompanijos prabudimas, šis susirinkimas, pereina tiesiog dabar į didingą, galingą Šventosios Dvasios išsiliejimą. Tegul ligoniai pasveiksta,

aklieji praregi, luošieji vaikšto. Tegul gyvojo Dievo pasireiškimas bus parodytas šiems žmonėms, kaip tai buvo šią popietę, ir tegul žmonės priima tai. Aš prašau to Jėzaus Kristaus Vardu.

²⁸⁰ Dabar iškelkite savo rankas ir atiduokite Dievui šlovę, ir gaukite tai, ko prašėte.

GIMDYMO SKAUSMAI LIT65-0124
(Birth Pains)

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba 1965 m. sausio 24 d., sekmadienio popietę, Pilnos Evangelijos Verslininkų Draugijos suvažiavime, Ramados viešbutyje, Fenikso mieste, Arizona, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Irašų.

LITHUANIAN

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org